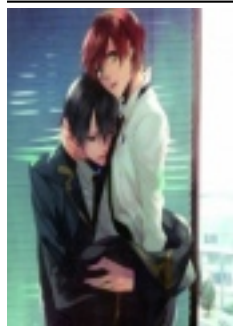

Nghi Ngờ

Contents

Nghi Ngờ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	10
8. Chương 8	13
9. Chương 9	16
10. Chương 10	21
11. Chương 11	24
12. Chương 12	28
13. Chương 13	31
14. Chương 14	33
15. Chương 15	39
16. Chương 16: Phiên Ngoại Một: 30 Điều Khi Ở Chung	43
17. Chương 17: Phiên Ngoại Hai: H Nơi Ôn Tuyền	47
18. Chương 18: Phiên Ngoại Ba: H Ở Cửa Sổ Sát Đất	49

Nghi Ngờ

Giới thiệu

Thể loại: Minh tinh công × kim chủ thụ. Hiện đại. Yêu thầm. Giới giải trí. Cầu huyết văn, HE. Xôi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nghi-ngo>

1. Chương 1

Sau khi kết thúc một hồi kích tình, người thanh niên vẫn giữ nguyên tư thế vừa ôm cậu vừa vuốt ve, cậu qua loa dùng sức để thoát ra, thân thể đã bị nhào nặn một muồn chết từ trên giường cố gắng bò dậy, chuẩn bị đi tắm thuận tiện đem tinh dịch ở trong thân thể của mình rửa sạch.

Giường trong khách sạn rất, tốt rất mềm mại, vừa nằm xuống đã muồn dính chặt vào không muồn ngồi dậy, người kia thì rất nhiệt tình thúc vào phía sau, khiến cho cậu bị làm đến không còn chút sức lực, chỉ có một hồi kích tình mà so với làm một đêm 7 lần còn mệt hơn.

Người thanh niên nhìn cậu xuống giường, hậu huyết bị sử dụng tới vừa đỏ lại vừa sưng, chỉ cử động vài cái là tinh dịch lúc nãy bắn vào sẽ chảy xuống dọc theo rãnh mông, ở trên đùi lưu lại một số dấu vết của sự kích tình cao độ, cặp mông trắng như tuyết bị nhào nặn đến đỏ hồng, trên vòng eo gầy gò cũng lưu lại dấu tay hồng hồng do trong lúc kích tình người kia đã dùng sức bóp mạnh.

Nhìn thấy những dấu vết hoang ái trên người cậu ánh mắt của người kia không khỏi tối sầm lại, địa phương vừa phát tiết lại trở nên cương cứng.

“Lạch cạch” anh rút ra một điều thuốc, tựa người vào đầu giường đốt lên.

Tạ Phi vừa đi về phía phòng tắm, không quay đầu lại nhắc nhở nói: “Anh đừng hút thuốc ở trên giường.”

Phía sau truyền đến một tiếng mơ mơ hồ hồ “Ừ”, cũng không biết người kia có nghe vào không.

Vừa tiến vào phòng tắm cậu liền bắt đầu đi về phía bồn tắm lớn, động tác bước vào bên trong bồn tắm làm miệng huyết đau nhói, suýt chút nữa cậu đã phát ra tiếng “Tê”.

Nước tràn đầy trong bồn tắm bằng men sứ trơn nhẵn, bị làm một buổi tối chân mỗi vô cùng nói là ngồi xuống, không bằng nói là cậu một bước trượt té xuống.

Chỉ là người bên ngoài không nghe thấy động tĩnh gì cả.

Dòng nước ấm áp hòa vào người, nơi cơ thể bị sử dụng tới sưng ê ẩm cũng cảm thấy thoải mái hơn.

Tạ Phi nằm trong bồn tắm bị hơi nóng làm cho buồn ngủ, nhưng đầu óc vẫn tỉnh táo, những việc đã được chôn sâu trong đáy lòng vào lúc này lại tràn ra, như là những bong bóng đang sôi ùng ục nổi trên mặt nước, không ngừng thiêu đốt trái tim cậu.

Chờ ngày mai, ngày mai, nhất định phải chấm dứt quan hệ này.

Không đợi cậu triệt để ngủ trong bồn tắm thì nghe thấy bên tai tiếng nước, người kia cũng bước vào.

2. Chương 2

Bồn tắm vốn chật hẹp bây giờ lại nhét vào hai người trưởng thành nhất thời càng trở nên chật hẹp hơn.

Người thanh niên từ phía sau lưng ôm cậu vào trong ngực, tỉ mỉ hôn vành tai của cậu, thần kinh của Tạ Phi vốn mê man thì bỗng tai bị người kia cắn một cái nên tỉnh táo trở lại, đau đớn làm cậu giật mình.

“Cố Khải!” Tạ Phi không nhịn được kêu lên, nhưng chỉ sau một phút thì không nhẫn nại được sáng khoái rên rỉ.

Cơ thể đã sớm quen thuộc những khiêu khích tình ái như thế này, chỉ cần đối phương trêu chọc một chút là cậu liền có cảm giác, hiện giờ chỉ bị ngậm vành tai đùa bỡn mà cậu cũng đã nhuyển như là không xương dựa vào lòng ngực của đối phương, hương chi mới vừa trải qua tình ái, thân thể còn rất mẫn cảm tay của anh ta lại không thành thật khắp nơi sờ loạn.

Có nước giúp đỡ làm cái gì cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Từ lúc được người này ôm lấy, hậu huyệt của cậu lại trở nên khát khao, không nhịn được cảm giác trống rỗng đã bắt đầu kích động mở ra đóng lại, đối phương cũng chỉ dùng một ngón tay luồn vào trong, hậu huyệt liền tham lam siết chặt lấy, làm Cố Khải không nhịn được ghé vào lỗ tai cậu rất có ý vị tình dục nhỏ giọng cười.

Chắc là đang cười ý chí nghị lực của cậu không kiên định, quá mức khát khao.

Dưới nước trơn trượt ba ngón tay ung dung dễ dàng ra vào, Tạ Phi không nhịn được hoài nghi mình sẽ không thể nói chia tay với người này được, còn phải kéo dài quan hệ như vậy thì thật là đáng sợ, cậu nghĩ, nhất định phải nói chia tay, đây phải là lần gặp cuối cùng.

Nghĩ như thế cậu cũng từ từ thanh tĩnh lại, tùy ý người phía sau ở bên trong thân thể mình ra ra vào vào.

Thứ to lớn kia của Cố Khải lúc tiến vào đỉnh đến điểm mẫn cảm, Tạ Phi không nhịn được rên thành tiếng, đã rên rỉ cả một buổi tối cổ họng giờ này đã trở nên khàn khàn. Tinh khí vừa to vừa dài mang theo dòng nước ấm áp tiến vào trong cơ thể, người nọ ôm eo cậu, đặt cậu khóa ngồi trên người mình, hai cái đầu gối thúc vào cạnh bồn tắm, Tạ Phi quả thực đau đến muốn khóc.

Cậu mới vừa muốn mở miệng kêu đau, liền bị đối phương từ dưới đỉnh mạnh lên làm cho nghẹn đến khóc.

Đúng là muốn đùa giỡn trêu chọc mà.

Tuy là trêu đùa thế nhưng cậu cũng thật là thoải mái, những điểm mẫn cảm nằm bên trong hậu huyệt sớm đã bị đối phương nắm rõ trong lòng bàn tay. Cổ Khải ôm eo cậu rút dương vật ra rồi lại mạnh mẽ tiến vào, Tạ Phi thoải mái, ngoại trừ ở trong yết hầu mang theo tiếng khóc nức nở thì nửa câu hoàn chỉnh cũng không nói ra được.

Đợi đến khi nước đã lạnh, Cổ Khải mới ôm cậu bước ra khỏi bồn tắm, hai trận kích tình đi qua Tạ Phi đã mệt đến không còn sức lực, một mặt là mệt, một mặt là sướng khoái.

3. Chương 3

Lúc ở bên trong bồn tắm, hơi nước khắp phòng tạo sương mù mờ mờ, cậu nhìn người đàn ông trước mắt, mặt anh nhuốm màu tình dục, đè nén giọng nói ghé vào lỗ tai cậu cực ôn nhu dụ dỗ, dưới thân là từng cái từng cái va chạm kịch liệt làm cho Tạ Phi nói không nên lời xấu hổ cực kỳ.

Cậu từ lâu đã bắt đến không biết đâu là đâu, do bắn quá nhiều trong thời gian dài làm cho lỗ nhỏ trên dương vật chảy ra từng dòng từng dòng tinh dịch, dù có như vậy đối phương cũng không muốn bỏ qua cho cậu.

Cậu cứ như vậy mà được ôm ra ngoài phòng tắm, từ phòng tắm đi ra chỉ có một khoản ngắn nhưng phía dưới cửa hai người cũng dính cọ sát vào nhau làm cho Tạ Phi giận dữ và xấu hổ muốn khóc.

Cổ Khải còn cố ý đi đặc biệt chậm, vài bước chân là tới nhưng anh lại đi đến mười phút, nhất định phải đem Tạ Phi cọ đến cậu phải ôm lấy lưng anh vừa khóc vừa nói: “Ông xã chịu không nổi nữa rồi.” nói như vậy mới buông tha cậu, đem người đè xuống giường lại hôn lỗ tai của cậu một hồi.

Ngày hôm sau, mặt trời lên cao Tạ Phi mới từ trên giường tỉnh lại, hậu huyệt sưng đỏ đã được người bôi thuốc, chỉ là xuống giường khi mặc quần áo vào vẫn có chút gian nan.

Từ trong đồng quần áo bụi nhùi lấy ra điện thoại di động, Tạ Phi vừa mới mở máy đã nhận được một đồng cuộc gọi nhỏ, suýt chút nữa đem điện thoại di động phá hỏng. Tạ Phi không nhìn được xoa xoa mặt mình, cảm thấy đầu đau muốn nứt.

Tạ Phi mặc quần áo chỉnh tề chuẩn bị ra cửa, cậu mới nhìn thấy trên khay trà có vài cái túi ni lông bên trong có mấy hộp thức ăn, bên cạnh còn có một tờ giấy, vài chữ rờn bay phượng múa nhắc nhở cậu nhớ ăn điểm tâm.

Tạ Phi nhìn vào tờ giấy kia hơi ngẩn ngơ, có thể tưởng tượng ra dáng vẻ của người kia khi cúi người xuống viết thư, vừa đẹp trai vừa thông dong, vừa ra khỏi cửa là có thể mê đảo vạn ngàn thiếu nữ, càng có vô số quý cô quỳ dưới chân.

Ngược lại là mình,...cậu nhìn mình trong gương, mặt thì tiêu tụy, chỉ kém ở trên mặt viết bốn chữ lớn “Túng

dục quá độ”. Nhớ đến hình ảnh tối hôm qua đến tận cùng có bao nhiêu dâm mỹ, càng không nói đến trên cổ có mấy cái dấu ấn hồng hồng, quả thực như nói cho tất cả mọi người biết cậu bị thao đến sáng khoái.

Suy nghĩ đến đây, chuông điện thoại di động lại vang lên, cậu càng thêm uể oải.

Điện thoại vừa nhận thì đối diện truyền đến giọng nói của một người phụ nữ nghe rất chói tai, như là pháo nổ liên tục dần vật màng tai Tạ Phi.

“Má ơi, cậu là ông chủ chết tiệt. Không bắt điện thoại là biết cậu đang ở nơi nào! Có phải là lại đi tìm Cố Khải!” Đối phương hiển nhiên biết rõ hành tung của Tạ Phi vừa nói là dồn dập chất vấn, nghe phía đối diện nửa ngày không nói một tiếng, vô cùng khác thường, rốt cục thở một hơi, hỏi một câu hỏi cũng coi như là ôn hòa, cô hỏi: “Cậu vẫn còn nghe chứ?”

Ba hồn bảy vía của Tạ Phi đang bay lơ lửng rốt cục ừ một tiếng, cũng không biết là cậu đang trả lời câu hỏi vừa rồi của đối phương về việc cậu đi cùng Cố Khải hay là trả lời câu mới vừa được hỏi chọc cho người bên kia đầu dây điện thoại càng điên.

“Này này, không phải lần trước cậu nói muốn cùng anh ta chấm dứt hoàn toàn sao? Cậu vẫn chưa nói hả! Tại sao lại còn bên cạnh anh ta?”

Tạ Phi nghe xong cũng không tức giận, kiên trì nói: “Không nói với chị, về rồi nói tiếp.” Nói xong rồi lạch cạch một cái cúp điện thoại, làm cho bên kia ôm một cục tức, giậm chân lại không thể làm gì.

Cuối cùng cậu cũng không ăn gì, mang theo túi ni lông đi tới bên cửa hiên, “Đùng Đùng ” ném hết vào thùng rác, chỉ đem tờ giấy kia cẩn thận từng li từng tí xếp bằng phẳng bỏ vào bên trong túi áo, như là đối với một vật cực kỳ trân bảo quý giá, cầm theo cái áo đầy nếp nhăn, cũng không ngần ngại đầu lên đi ra khỏi cửa lớn của khách sạn.

4. Chương 4

Khi Tạ Phi bước vào cửa lớn của công ty, tất cả mọi người trong sảnh không phân biệt nam nữ, ánh mắt giống như là đèn pha, quét về phía cậu. Người có chút lương tâm là Anna thì đang ngồi ở bàn làm việc nhìn cậu đi qua, cậu muốn nói gì đó nhưng lại thôi. Một đám người vây quanh ở bàn làm việc của cô hóng hớt.

“Tôi... Tôi vẫn nhịn không được, chị hiểu mà.”

Cậu suy nghĩ hồi lâu, ở trong cổ họng ừ a a nửa ngày, rốt cục phiền phiền nhiều nhiều nói ra một câu như vậy, làm cả đám người đứng xem không nể mặt mũi mà “Ồ ~” lên.

Công ty này thành lập cũng bắt nguồn từ Cố Khải, Tạ Phi vừa tốt nghiệp đại học từ nước ngoài trở về

nước, về đến nhà rồi công khai nói rõ với cha của cậu. Bị giam ở nhà hai tháng, cậu cũng chết sống không chịu mở miệng là bị nam hồ ly tinh nào mê hoặc tâm hồn. Cha Tạ chung quy là yêu con nên sốt ruột, thực sự là không lay chuyển được con trai độc nhất trong nhà không thể làm gì khác hơn là tùy tiện cậu đi. Nhưng luôn cường điệu dặn dò tuyệt đối không thể đùa bỡn tình cảm của người khác, càng phải luôn tự trọng, không được phát sinh những quan hệ lung tung tùy tiện.

Chỉ tiếc Tạ Phi bay trở về nước chính là vì Cố Khải, công ty của gia đình cậu không chịu đi làm, bản thân ở bên ngoài mở công ty không tính, còn toàn tâm toàn ý dùng tài sản trong nhà và tài sản trong tay mình lót đường cho anh. Một chàng trai trẻ mới ra đời mà còn dùng tài sản phá bỏ mọi quy tắc, tập thể cùng nhau khai thông mọi việc cũng tương đối tốt, truyền thông truyền bá đủ mọi phương diện cũng làm cho công chúng thỏa mãn.

Cố Khải vốn là diễn viên tài hoa, đáng người anh ta rất đẹp, kỹ năng diễn xuất cũng không có trở ngại, tiến chân vào trong thế giới giải trí cũng không gây ra scandal gì quá lớn, trong mấy năm thì trở thành một “hot boy” chính hiệu.

Mọi người thấy Cố Khải gặp may cũng nói bóng nói gió, nhưng năng lực của anh rất mạnh thậm chí lúc sự nghiệp như mặt trời ban trưa thì lựa chọn đổi công ty đại diện, mang theo ekip làm việc của mình ra mở một công ty riêng, tất cả mọi người cho rằng anh sẽ cùng ông chủ trở mặt, kết quả là làm mọi người thất vọng.

Dự luận lại bắt đầu đồn đại Cố Khải là tiểu bạch kiểm được phú bà bao dưỡng, tin tức này tung ra thì anh còn ở trên giường với Tạ Phi, một mặt dùng sức thao Tạ Phi, một mặt tiếp nhận điện thoại của người đại diện, đem Tạ Phi làm ở trên giường không dám phát ra một chút âm thanh, anh còn ý đồ xấu cắn vào đầu vú của cậu, nhìn Tạ Phi một mặt túm quần ở dưới thân ôm chặt lấy mình dùng hành động cầu anh buông tha cho mình.

Cúp điện thoại, Cố Khải liền ôm lấy Tạ Phi vừa liếm láp tai và sau gáy cậu vừa trêu đùa hỏi cậu ai là phú bà kia? Hả? Đem Tạ Phi làm cho suýt chút nữa phải khóc lên, lúc này mới coi như thôi.

Hai người mỗi khi gặp mặt đều do Cố Khải thông báo cho Tạ Phi, nhắc cho cậu mấy giờ đến khách sạn nào vào phòng nào, nói ra cũng không biết đến tới cùng là ai bao nuôi ai.

Anna là học tỷ của cậu trên thực tế cũng vừa là thầy vừa là bạn, cô biết trong lòng Tạ Phi xoắn xuýt, chờ mọi người gián tán mượn cớ báo cáo công tác cùng Tạ Phi vào văn phòng, chỉ nhìn một chút là thấy trên cổ cậu lộ ra dấu vết, lập tức hiểu hết mọi chuyện nở nụ cười.

“Có phải cậu vẫn không dám nói với anh ta?” Ngày hôm qua Tạ Phi rời công ty rất sớm, mất tập trung cầm điện thoại đi động đi ra cửa. Công ty này không có mấy người, mọi người đều là bạn học cũ biết gốc biết rễ được Tạ Phi thuyết phục trở về cùng nhau gây dựng sự nghiệp. Mọi người đều lấy ánh mắt giao lưu, trong lòng thầm nghĩ tất nhiên là Cố Khải tìm cậu.

Đúng như dự đoán di động đến buổi tối là bị khóa máy gọi thế nào cũng không gọi được, may mà nghiệp vụ công ty đã đi vào quỹ đạo, không có tình huống khẩn cấp gì phải tìm Tạ Phi. Đúng là Anna lo lắng cậu có dùng khí ngã bài hay không, cậu vừa ra đến trước cửa cô đã gửi tin nhắn cho cậu cũng không biết cậu

đã nhìn thấy chưa.

Ngày hôm sau Tạ Phi không nghe điện thoại cô biết là xong đời, chắc là vừa thấy mặt đã lăn lên giường, tỉnh trùng lên nào Tạ Phi thoải mái cái gì cũng đã quên.

Bây giờ nhìn cậu uể oải lời trêu chọc đến bên miệng Anna lại nuốt trở vào, có chút không đành lòng nói ra, cậu thì thản nhiên, trả lời: “Đúng, vừa thấy mặt đã ôm gặm, tôi còn không đi nổi sao nói được những chuyện này.” Cậu ra vẻ rất là đói bụng lục tung từng phèo tìm bánh bích quy lót cái bụng.

Anna nhìn thấy lác đầu, trong phòng làm việc của cậu không có cái gì chỉ giỏi đi ra ngoài cướp đoạt thức ăn vặt của mọi người để lót dạ. Đợi đến Tạ Phi ăn như hùm như sói cô còn tri kỷ rót cho ly nước, chỉ lo cậu bị nghẹn chết, đổi lấy Tạ Phi mồm miệng không rõ nói câu “Cảm ơn.”

Nhìn dáng dấp kia của cậu cũng không có vẻ là bị tình quấy nhiễu trong lòng Anna âm thầm thở phào một cái, nói với cậu văn kiện cậu muốn xem đều ở trên bàn, đạp giày cao gót như nữ vương “Ba tháp ba tháp” đi trở về bàn làm việc của mình.

Ăn uống no đủ người rất dễ dàng suy nghĩ lung tung, Tạ Phi ngồi ở trước bàn, văn kiện phải xử lý cũng không có bao nhiêu một chút thời gian thì có thể xem xong nên yên tâm thoải mái đem công việc để qua một bên, từ trong túi áo đầy nếp nhăn lấy ra tờ giấy xem như bảo bối mà cẩn thận vuốt cho thật phẳng.

Bên tay phải bàn làm việc có cái tủ bảo hiểm, ngoại trừ cậu không ai biết bên trong để những thứ gì.

Nếu công ty này bị trộm đột nhập muốn trộm đồ quý giá e rằng phải thất vọng cực độ, công ty này chỉ có duy nhất một cái tủ bảo hiểm bên trong ngoại trừ vài tờ giấy đã cũ và một cây bút máy không còn vật gì khác, những vật này đều là Cố Khải tiện tay đưa cậu, cậu cầm về coi như là bảo bối.

5. Chương 5

Cố Khải là bạn học thời cấp hai của cậu, tất nhiên người kia không nhớ nổi trong lớp mình còn có nhân vật như cậu. Khi đó Cố Khải gia thế tốt tướng mạo lại đẹp trai, ở trong trường học cũng được cho là một nhân vật nổi tiếng, những cô gái yêu thích anh ít nhất cũng có một tiểu đội. Mỗi khi lớp Cố Khải đến tiết thể dục, anh mặc áo thể thao rộng rãi, trên sân bóng rổ tập luyện đổ mồ hôi, có thể làm một đám con gái vây quanh sân say mê rít gào.

Tạ Phi khi đó còn không phải tên Tạ Phi mà tên là Tạ Long Long, cha Tạ già rồi mới có được cậu, mẹ Tạ vì sinh cậu phải đi một vòng qua Quỷ Môn Quan, sức khỏe vẫn không được tốt. Người nhà đối với đứa nhỏ này mong đợi rất cao từ cái tên là có thể nhìn ra mấy phần, mỗi người đối xử với cậu ngậm trong miệng sợ tan, nâng lòng bàn tay sợ vỡ, ngày thường luôn bồi bổ cho cậu ăn ngon, đến cuối tuần hoặc ngày nghỉ lễ được nghỉ ngơi vài ngày còn bổ sung thịt cá cố gắng bồi dưỡng cho cậu. Cậu bé mười ba mười bốn tuổi bị cho ăn trở thành một tên béo.

Thời kỳ trưởng thành tâm tư của các cậu nhóc rất miễn cảm, bạn học trong lớp đùa giỡn gọi cậu là tên béo cậu cũng không tức giận, chỉ về đến nhà nói với người nhà vài câu là muốn ăn kiêng đã làm mẹ Tạ căng thẳng muốn đòi mạng. Nhìn con trai bảo bối của mình ăn ít một chút sẽ nhắc: “Con đang trong thời kỳ thân thể phát triển, hơi mập một chút không có gì.”

Ở trường học xem ra không có môn học nào làm khó cậu nhưng tóm lại vẫn có một môn học làm cậu khó chịu. Tạ Phi ở trong trường học thành tích rất giỏi mỗi môn học đều có thể đứng nhất ở trong lớp nhưng dù sao thì môn thể dục thành tích lại không được khả quan, mỗi khi thi môn thể dục thì đối với cậu đó là một vấn đề nan giải.

Khi chạy bộ cậu luôn chạy chậm hơn người khác một vòng, thầy giáo cầm đồng hồ bấm giờ vẻ mặt lo lắng khi nhìn thấy một cậu nhóc mập ú thở như trâu chạy về đích, trên người thịt mỡ từng vòng từng

vòng như cuộn sóng tự run run. Lâu dần những bạn học trong lớp đã kết thúc chạy cự li dài buổi sáng sớm từ lâu, sẽ đứng hai bên đường chạy khuyến khích cậu.

Những người bạn đứng bên đường cổ vũ cũng có Cố Khải.

Lần đầu tiên Tạ Phi phát hiện xu hướng tình dục của mình không giống với người bình thường chính là ở trên đường chạy.

Cố Khải trời vừa sáng là đã chạy xong, ăn mặc quần áo thể thao đung đung đưa đưa ở đường băng bên cạnh đi tới, theo sau là mấy cô gái cùng khối lớp lú ra lú rú trò chuyện với Cố Khải. Thiếu niên mười mấy tuổi là thời kỳ đẹp rực rỡ nhất, hướng chỉ vóc dáng Cố Khải rất cao hình phát triển hơn những thiếu niên cùng tuổi, trong mắt các cô gái tuổi dậy thì anh chính là nam chính trong phim thần tượng tồn tại ngoài đời thực.

Nam chính phim thần tượng còn rất quan tâm bạn học của mình, nhìn bạn cùng lớp Tạ Long Long ở trên đường chạy còn hự hự đang chạy, nhanh chân chạy đi bỏ mấy cô gái ở phía sau mà chạy theo cậu.

Đột nhiên có một người chạy theo mình Tạ Long Long tràn đầy nghi hoặc, vừa quay đầu liền nhìn thấy Cố Khải nhe răng cười với mình, cười rất xán lạn. Người kia có thể làm các cô gái thích mê nở một nụ cười tỏa nắng làm Tạ Long Long không hiểu sao lại có cảm giác tim mình đang đập liên hồi bỗng nhiên bị bóp chặt một cái làm chân cậu mềm nhũn. Cố Khải thấy cậu muốn ngã lập tức xông lên đỡ cậu, chỉ suýt chút nữa là bị thân thể cậu đè bẹp.

Vội vội vàng vàng đỡ cậu đứng vững, thầy giáo chờ ở bên kia nhìn thấy Tạ Long Long lão đạo sợ đến thót tim, cũng còn may bên cạnh có người đỡ được cậu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Bên kia Cố Khải đem Tạ Long Long kéo đứng thẳng, mới vừa muốn hỏi bạn học này có muốn đến phòng y tế hay không, thì bị cậu “Lạch cạch” một tiếng gỡ tay anh ra.

Không đợi anh mở miệng nói gì thì thấy đối phương cầm đầu chạy xa.

Tạ Phi đang ngồi nhớ lại hồi ức năm xưa thì di động “Leng keng” một tiếng, làm cậu sợ đến giật mình một cái. Cầm điện thoại di động lên nhìn, là tin nhắn của Cố Khải.

6. Chương 6

Cậu không xem nội dung tin nhắn mà tắt điện thoại di động, cúi người xuống đóng lại tủ bảo hiểm, rốt cục vẫn nhìn không được lại mở điện thoại di động ra xem Cố Khải nhắn cho mình cái gì, chỉ thấy có một câu: “Mua cháo cho em, tại sao không dùng?”

Chỉ một câu này mà làm Tạ Phi sợ, hải hùng khiếp vía cảm thấy trên lưng đổ một tầng mồ hôi lạnh.

Anh ấy... Sẽ không nhìn thấy mình đem tờ giấy anh ấy viết lấy đi chứ?

Gần nửa ngày để bình phục hô hấp cậu mới ngồi thẳng được, giữa trưa ánh nắng rực rỡ đến chói mắt nhưng cậu cảm thấy như bị ngâm ở trong nước lạnh, cả người như bị đóng băng. Từng chữ từng chữ gõ vào trên bàn phím, viết lại xóa xóa lại viết hết nửa ngày, cậu mới trả lời tin nhắn cũng chỉ một câu: “Không nha, có ăn.”

Nhưng đối phương không lập tức trả lời tin nhắn, cậu nghĩ chắc lúc này anh thừa dịp nghỉ ngơi trong lúc quay phim mới gửi tin nhắn cho mình. Cố Khải mới nhận một bộ phim ngôn tình thần tượng đóng vai nam chính, sáng hôm nay đi sớm như vậy chắc là đi tham dự nghi thức khởi quay.

Nghĩ tới đây Tạ Phi lại dừng một chút, lần sau gặp mặt chắc phải chờ đến mười ngày nửa tháng sau, cũng không biết đến lúc đó mình có đầy đủ dũng khí nói rõ với Cố Khải hi vọng cắt đứt quan hệ này.

Gần nửa tháng nhanh chóng trôi qua, thật vất vả mới hết một ngày làm việc bận rộn, Tạ Phi như là không xương nằm ở trên ghế, nghe thấy ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa dồn dập, ngay cả ngồi dậy cũng lười chỉ miễn cưỡng lên tiếng: “Vào đi.”

Cố Khải bận rộn đóng phim thời gian này không tìm cậu, cậu cũng thừa dịp này làm việc thật nhiều tận lực đem những dây dưa khiến trái tim mình phiền muộn ném ra sau đầu. Công việc đã đủ phiền lòng còn phải trở về nhà một chuyến. Mẹ Tạ vừa thấy con trai bảo bối mấy ngày không gặp đã gầy gò thể này thì nhất thời đau lòng muốn rơi nước mắt. Bắt mấy chị đầu bếp từ trên xuống dưới cố gắng làm nhiều món bồi bổ cho con trai. Nhìn tay Tạ Phi thấy thế nào cũng rất đau lòng.

Mẹ Tạ thực sự là người mẹ yêu con, chỉ một bữa cơm suýt chút nữa làm cho Tạ Phi chết no. Chờ đến tối cậu vội vội vã vã lấy có bận việc trong công ty, ngày mai còn phải dậy sớm không ở nhà được, lại sợ bị cha giáo huấn một trận, chỉ mang hai hộp thức ăn lớn mà mẹ Tạ bảo nhà bếp làm rồi chạy trốn chết.

Thời kỳ trưởng thành của cậu bởi vì mập mạp mà làm cho cậu tự ti trong lòng có chuyện cũng không dám nói ra, chưa bao giờ nói rõ chuyện của mình cho cha mẹ. Từ sau ngày gặp Cố Khải ở buổi sáng đó, mỗi

ngày cậu chỉ dựa vào uống nước để chống đói, ở trong phòng thể hình tập nâng tạ rèn luyện, chạy bộ đến suất chút nữa thì té xỉu, những chuyện cậu trải qua cũng không người nào hiểu rõ.

Mà Cố Khải chắc cũng không biết Tạ Phi bây giờ chính là cậu bạn mập mập Tạ Long Long kia, khi bị anh đung vào bên dưới có thể dễ dàng cương đến nổi chạy trốn chết.

“Anh ta mà biết tôi chính là tên nhóc mập mập kia, không biết sẽ nói cái gì nữa.”

Cố Khải đến tột cùng có biết mình là tên nhóc mập lén lút yêu thầm anh suốt những năm học cấp hai không? Tạ Phi không rõ ràng, thế nhưng cậu biết rõ mình nên ngăn cản đối phương ở trong phòng làm việc của mình động dục.

Công ty này đã từng là công ty quản lý của Cố Khải và anh cũng là siêu sao duy nhất dưới cờ công ty. Cố Khải đột nhiên đến đây vẫn tạo thành một trận náo động không nhỏ, sau khi ký tên tặng cho làm cho các diễn viên trẻ thực tập làm mặt các cô đổ bưng, anh tiêu sái bỏ đi đến chỗ Anna.

Đối với mối quan hệ phức tạp giữa ông chủ mình và nam thần thì Anna luôn muốn quan hệ này càng loạn càng tốt, dù sao dưới cái nhìn của cô Tạ Phi luôn xoắn xuýt giống như thiếu nữ ở thời kỳ trưởng thành vừa lập dị lại vừa vô vị, hướng chỉ cậu cũng không rõ ràng sự lựa chọn của mình, vì lẽ đó tất nhiên cô là người đứng xem vui vẻ bán đứng ông chủ của mình để nam thần thoải mái một chút.

“Cậu ấy ở bên trong.”

Chỉ một ánh mắt, Anna ngay lập tức trả lời đối phương, sau đó rất hiểu ý vỗ tay một cái ra hiệu mọi người có thể tan tã về nhà.

Đem không gian để cho hai người trong cuộc, cuối cùng làm một pháo giải quyết ân cừu hay là đánh một trận quyết định thắng bại, phải xem vận mệnh của hai người.

Cố Khải động vừa vào cửa liền “Lạch cạch” khóa cửa lại, quang minh chính đại tỏ rõ ý muốn của mình. Văn phòng Tạ Phi anh đã tới không ít lần, có lúc là chuyện nghiêm túc cần phải xử lý, nhưng phần nhiều giống như bây giờ chuẩn bị làm một ít việc yêu thích.

7. Chương 7

Phòng làm việc của Tạ Phi cũng khá lớn, cha Tạ ngoài miệng không nói nhưng trong lòng vẫn rất thương con trai. Cậu vừa mở miệng nói muốn tự mình gây dựng sự nghiệp, không muốn dựa vào người nhà chống đỡ cha Tạ cũng không nói cái gì, chỉ yên lặng ở sau lưng tìm người mua khu đất hoàng kim này cho đứa con trai nhà mình nên công ty này có vị trí tốt, lại khá rộng rãi.

Quan trọng nhất là bên trong phòng làm việc còn có một phòng ngủ lớn, để khi Tạ Phi tăng ca có thể nằm nghỉ ngơi một lúc.

Giờ khắc này Cố Khải ôm Tạ Phi một bên hôn, một bên dùng đôi tay không thành thật dạo chơi ở trên người cậu. Thân thể cậu cũng không có cơ bắp, quanh năm ngồi ở trong phòng làm việc rất ít ra ngoài làm cho da dẻ Tạ Phi rất trắng, cậu lại là người không thích vận động, ngoại trừ giai đoạn kia ngày nào cũng điên cuồng rèn luyện giảm béo cậu vừa nhìn thấy phòng tập thể hình liền cảm thấy hai chân lười biếng không muốn đi về phía trước dù chỉ bước một bước.

Cho nên bụng của cậu vẫn có một khối thịt mềm lúc bị Cố Khải sờ một cái cậu cả kinh thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi của anh. Chỉ là còn chưa kịp quan tâm có làm anh bị thương hay không thì cậu cảm thấy cái miệng mát lạnh, tay của anh lạnh như băng đưa vào quần lót nắn bóp đôi mông cánh hoa của cậu.

Miệng cậu bị lấp kín chỉ có thể ở trong cổ họng hừ hừ biểu đạt kháng nghị của mình, không ngờ lại không cẩn thận bị bắt lấy vận mệnh, lại bị đối phương rất có kỹ xảo nhào nặn, nhất thời trở nên mềm nhũn. Thân thể này đối với khoái cảm thực tủy biết vị, hướng chi chính cậu cũng lưu luyến đối phương muốn cho anh một chút cảm giác, cũng trở nên ồm ờ.

Cố Khải hôn chẳng hề như bình thường biểu hiện vẻ ôn văn nhã nhĩ, ngược lại là khí thế mười phần giống như muốn cướp hết không khí trong phổi của Tạ Phi, đầu lưỡi qua lại liếm láp trên chiếc cảm mẫn cảm, lướt qua cổ cậu, rồi chui vào miệng lướt qua mọi góc ngách lúc Tạ Phi ngạt thở sắp trợn trắng mắt mới buông môi cậu ra.

Nhưng anh vẫn chưa buông tha cậu, lúc đầu lưỡi từ môi cậu lui ra tạo thành một đường chỉ bạc, dưới ánh đèn huỳnh quang soi sáng hiện ra đặc biệt đậm mỹ. Mặt Tạ Phi thoáng chốc ửng hồng như quả chín, vừa mới một trận hôn sâu làm cho cậu không thể hô hấp, giờ khắc này cả khóe mắt đuôi lông mày cũng ửng đỏ, mang theo chút tức giận nhìn Cố Khải, ngược lại là phong tình một mảnh.

Cố Khải và cậu đã hơn nửa tháng không gặp nhau đúng là tiểu biệt thắng tân hôn, càng làm hai người càng thêm long tình hổ mãnh, Tạ Phi làm ra vẻ tức giận kì thực ánh mắt như là lần thu ba, làm cho phía dưới của anh cứ muốn nổ tung.

Tạ Phi cũng không ngoại lệ, kì thực cậu cũng muốn cùng Cố Khải ngồi xuống nói chuyện rõ ràng, mà mỗi lần gặp gỡ không phải cậu rất muốn làm thì đối phương lại rất muốn làm, lúc mình rất muốn làm đối phương rất phối hợp, hiện nay đối phương rất muốn làm cậu không thể cự tuyệt, hướng chi... Hướng chi cậu cũng rất muốn làm một pháo.

Thanh niên cũng không thể luôn ý lại vào Ngũ cô nương mà.

Lại nói... Ngày hôm nay thời gian vẫn còn sớm, coi như làm xong cũng có thời gian cùng Cố Khải bình thần trò chuyện.

Tạ Phi không ngờ mình bây giờ đã là một thanh niên trưởng thành khi phục hồi tinh thần lại đã bị đối phương chặn ngang vác ở trên vai, vóc dáng thấp vào thời khắc này lộ rõ nhược điểm, tuy nói cậu cũng có

chiều cao tiêu chuẩn 175cm nhưng không chịu được đối phương vào thời kỳ trưởng thành cũng đã cao 180cm áp chế.

Cố Khải ôm cậu để trên giường mình tự cởi quần áo rồi lập tức nhào tới sau đó là một nụ hôn sâu thật dài, tay cũng nhẹ nhàng ở trong túm đầu giường tìm thứ mà mình cần.

Bên này Tạ Phi bị hôn đến mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy hậu huyệt hơi lạnh lẽo cậu khó chịu uốn éo eo, Cố Khải liền buông môi cậu ra ở trước ngực cậu liếm cắn hai hạt châu phân tán lực chú ý làm cậu thoải mái đến cong eo nhỏ giọng rên rỉ như là mèo kêu, một tiếng rên rỉ là một lần cào vào trong tâm khảm của Cố Khải làm anh kích động chỉ vội vã làm tròn và mở rộng lập tức nhét vật của mình vào hậu huyệt trơn trượt.

Gần nửa tháng chưa trải qua tính sự hậu huyệt lại chưa được chuẩn bị đầy đủ Tạ Phi lập tức bị đau đến trắng mặt, nơi đó đau xót kẹp đến Cố Khải cũng tiến thoái lưỡng nan, đành phải tinh tế dày đặc ở trên mặt và cổ cậu hạ xuống những nụ hôn, một bên nhỏ giọng ôn nhu dụ dỗ cậu thả lỏng, nhưng phía dưới lại không từ bỏ nghe đối phương khóc nức nở xin tha lại lớn thêm mấy phần.

Không cách nào khác đành phải thừa dịp Tạ Phi bị liếm láp chỗ mẫn cảm sau tai nhất thời phân tâm anh mới thừa dịp này đi vào toàn bộ, làm Tạ Phi như là cá mất nước cổ ngẩng cao giống như thiên nga giấy chết.

Miệng huyệt bị tính khí khổng lồ dữ tợn làm căng đến mức những nếp nhăn nheo cũng không thấy, từ lâu biết rõ tính khí to lớn này nên tiểu huyệt cũng dần thích ứng được mấy phần, nhục đạo như đang quyến rũ co thắt hút lấy dương vật đối phương. Nhục đạo ấm áp bao lấy tính khí từ lâu đã cứng như sắt, Cố Khải âm thầm thở một hơi mới làm cho cảm giác cường liệt muốn bắn tinh kìm xuống.

Vẫn không cho Tạ Phi nhàn rồi thở dốc anh lập tức thẳng thắn thoải mái ra vào, mỗi một lần đều cố ý ma sát vào điểm mẫn cảm rồi lại ngừng đỉnh lộng, cảm giác gãi không đúng chỗ ngứa như bị con kiến bò ở đáy lòng, cảm giác hư không làm Tạ Phi phải mở miệng xin anh mau đỉnh lộng không ngừng.

Đáng tiếc Cố Khải thích xem dáng vẻ cậu vừa thẹn vừa lúng túng lại cứ muốn đùa với cậu để cậu nói ra mấy lời hạ lưu mới bằng lòng buông tha, làm cho Tạ Phi tức giận muốn khóc lên mới coi như thôi mà đỉnh vào nơi đó mạnh mẽ nghiền ép, lần này Tạ Phi rốt cục sảng khoái khóc lên.

Rốt cuộc Tạ Phi cảm nhận được cái gì gọi là sảng khoái đến khóc, sau khi bị đè lên ở trên giường tiết ra hai lần cậu lại bị áp ở trước bàn làm việc mở hai chân khóc lóc bắn tới không thể bắn hai mắt tối sầm ngủ thiếp đi.

Đợi đến khi ý thức cậu khôi phục thì mặt trời đã lên cao, nhìn bên cạnh không có ai, Cố Khải đã đi.

Lần đầu cậu cảm nhận được tư vị phóng túng mà hồng việc, rất muốn chân tâm thành ý chữ một câu « mẹ kiếp. »

Cố Khải đi thẳng thắn dứt khoát, chỉ khổ cho Tạ Phi người đầy vết thương, cảm thấy mình như là bị mảy

chiếc xe tải lớn cán tới tới lui lui mấy lần, chỉ sợ bây giờ còn thảm hơn như vậy nữa.

Bên trong gian phòng đều tràn ngập một mùi vị ám muội không nói rõ được cũng không tả rõ được làm cho cậu nhức đầu không thôi. May mà trời còn sớm lại là cuối tuần, sẽ không có người thấy cảnh ông chủ của mình che eo chống đỡ tường về mặt thận hư từ tòa nhà văn phòng đi ra.

Hoàn hảo Cố Khải cũng có lương tâm, sau khi làm cậu gần chết đã lau rửa sạch sẽ cho cậu, nhưng khi về đến nhà cởi quần áo xem thấy mình đầy người xanh tím, Tạ Phi vẫn không nhận được âm thầm mắng một câu « Mẹ nó ».

Tắm rửa xong nhẹ nhàng khoan khoái cậu ngã đầu nằm ạch xuống giường, ngủ như chết rồi, mơ mơ hồ hồ nghe một cú điện thoại, chỉ nghe đầu kia có người nhỏ nhẹ hỏi cậu đang làm gì, thân thể có thoải mái không, cậu một mực rầm rì thiếu kiên nhẫn trả lời, mới nghe đầu kia nói một câu mang theo ý cười: “Được, vậy em ngủ đi.” Lúc này mới cảm giận cúp điện thoại.

Quấy nhiễu mộng đẹp của người khác thật sự là đáng chết.

Chỉ là... Vừa nãy là ai gọi điện thoại tới? Ý thức càng mơ hồ, cậu cà cà gối, nặng nề ngủ thiếp đi.

Bên kia Cố Khải cúp điện thoại, Tạ Phi rõ ràng còn đang ngủ, trong cơn mê lung nghe âm thanh thật sự là rất đáng yêu, nghe cậu mồm miệng không rõ bĩu môi thầm thì trả lời câu hỏi của mình có thể nói là một chuyện rất vui.

8. Chương 8

Ngày hôm qua không dễ dàng tóm được cậu làm một cái, chỉ tiếc buổi sáng bị người nhà gọi điện thoại kêu trở về nhà, không thể làm gì khác hơn là thừa dịp Tạ Phi còn phần phật phần phật ngủ hôn một cái vào mặt của cậu, làm cậu đang trong giấc mộng đẹp bị làm phiền thiếu chút nữa tát anh một cái tát lúc này anh mới hài lòng mà đi về.

Bên này anh mới vừa đùa Tạ Phi xong, mẹ anh cầm ly nước quả đi tới, vô cùng ghét bỏ hỏi một câu: “Gọi điện thoại cho ai đó? Chán ngán như vậy?”

Anh đành hoảng đáp là Tạ Phi, dừng một chút liền bỏ thêm câu “Tạ Long Long.”

Mẹ anh vừa nghe xong lập tức cầm ly nước để xuống bàn trà trước mặt, dửng dưng mười phần mười bát quái nhào tới hỏi anh chuẩn bị lúc nào đem người mang về cho mình nhìn một cái.

Cố Khải “...”

Lúc học cấp hai Tạ Phi còn là một cậu bé mập mạp nhưng cũng là một cậu bé mập có thành tích vô cùng giỏi. Mỗi khi họp phụ huynh sau kỳ thi nhất định là đối tượng được các giáo viên nêu tên biểu dương.

Cố Khải thì không được như vậy mặc dù ở trong trường học cũng là một nhân vật lừng lẫy có tiếng nhưng thành tích của anh rất kém. Người trong nhà đối với việc học của anh cũng không yêu cầu gì, chỉ cần anh làm hết sức là được, chỉ muốn anh cùng các bạn có thể sinh hoạt với nhau vui vẻ là được.

Từ lần ở tiết thể dục giúp đỡ Tạ Long Long lại bị đối phương phải tay bỏ chạy trong lòng Cố Khải rất nóng giận, tâm tính thiếu niên không chịu được liền hoài nghi đối phương có phải xem thường mình là loại thành tích không tốt cho nên không chơi với mình.

Rất là tức giận.

Vì vậy lần sau trong tiết thể dục, thời gian tự do hoạt động thầy giáo cho các bạn học sinh chơi bóng rổ anh không thích chơi với cậu bạn mập này.

Bạn học Tạ Long Long chạy bộ chơi bóng mọi thứ không tốt, nhưng giáo viên thể dục lại buộc cậu vào sân chơi bóng, không cho cậu cơ hội ngồi ở ngoài thở dốc, kỳ thực cậu chỉ muốn ngồi ở ngoài xem Cố Khải chơi bóng.

Anh chàng đẹp trai chơi bóng tư thế rất soái nha, ai không thích xem? Đáng tiếc thầy giáo lại không cho, không trâu bắt chó đi cày đem cậu đuổi ra sân bóng, còn cười hì hì nói với cậu: “Em phải nên vận động nhiều hơn!”

Cậu cũng muốn vận động nha! Nhưng một thân thịt mỡ ra sân có chạy cũng không theo kịp mọi người!

Cố Khải cũng nhìn ra cậu không tình nguyện, thừa dịp giáo viên đi ra ngoài thì tỏ ra không cao hứng nói với cậu: “Cậu không muốn đánh cũng đừng đánh, thật vướng tay vướng chân.”

Chỉ cậu nói đầu tiên làm Tạ Phi sững sốt, Cố Khải cứ như vậy ghét bỏ cậu...

Cố Khải cũng không nghĩ tới câu nói đầu tiên của mình làm cho đối phương thương tâm như vậy, mấy giây mắt đối phương đã ngập một tầng hơi nước, đáng thương như con chó con nhìn mình, cắn răng chậm rì rì quay đầu đi, bỏ anh ôm quả bóng rổ đứng ở trên sân đi cũng không được, ở cũng không xong.

Lại còn bị đồng đội tức giận rống lên: “Cố Khải cậu phát ngốc cái gì vậy!”

Anh quay đầu lại muốn tìm Tạ Long Long nói lời xin lỗi mình không phải cố ý, thì đã hết giờ học, các bạn dọn dẹp chuẩn bị tan học về nhà.

Người nhà Cố Khải đối với anh có thói quen nuôi thả, xưa nay đi học tan học đều tự mình đi về, nhưng

bên kia Tạ Long Long lại được mẹ ngày ngày đưa đón.

Anh vô cùng lo lắng thu dọn cặp sách, nhìn thấy Tạ Long Long lắc lư lắc lư mang ba lô chuẩn bị xuống lầu, lập tức đem ba lô đeo trên vai từ cửa sổ rống lên một tiếng nói: “Tạ Long Long chờ tôi với!”

Câu hét này làm cậu nhóc mập sợ đến run lên, còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì chỉ thấy Cố Khải thân thể to lớn kéo lưng mình lại, cặp sách vốn đã nặng, hơn nữa một người to lớn như vậy đè lên cậu cảm thấy trên lưng mình chịu sức nặng ngàn cân, thiếu chút nữa đã đặt mông xuống đất.

Cố Khải ngược lại vô cùng thoải mái, cười hì hì ôm cổ hỏi cậu: “Ai.. nha....bạn về nhà hả ~ “

Cậu suy nghĩ hồi lâu cảm thấy người hỏi câu này chắc có bệnh, tan học không trở về nhà thì làm gì??? Huống chi cậu còn giận Cố Khải, với lại thêm chuyện lần trước trên đường chạy cậu cho rằng rời xa người này vô cùng tốt yếu, vì vậy sống dở chết dở ở trong cổ họng hừ ra một tiếng “Ừ”, coi như đã trả lời anh.

Cố Khải nhìn thấy cậu rõ ràng không vui, cũng cảm thấy mình đã chạm vào người khó chịu, theo lí anh ở trong trường học nhân duyên không thật tốt nhưng ít nhất mọi người đều hết sức vui vẻ nói chuyện với mình, nhưng sao bây giờ không thể thực hiện được đây.

Chỉ là còn không chờ anh suy nghĩ làm sao tiếp tục câu chuyện hai người đã đi xuống lầu, anh đang chuẩn bị nghiêm túc nói xin lỗi thì liền nghe một tiếng gọi “Long Long!” Âm thanh nhẹ nhàng từ xa vọng đến là mẹ của Tạ Long Long tới đón cậu.

Cậu nhóc mập mạp nghe tiếng gọi này, sợ đến run lên một cái.

Ngày hôm nay kinh hãi thật sự là nhiều lắm, cậu không nhịn được nghĩ, thì mẹ của cậu cũng đã đi đến đón.

Nhìn thấy đứng bên cạnh đứa con nhà mình là một anh chàng quá đẹp trai đang cười, mẹ Tạ cũng nở nụ cười híp mắt.

Một anh chàng đẹp trai ôm con trai của mình còn cười đến thật đáng yêu! Ai nha ai nha..con trai ở trường học tốt cực cũng đã quen một người bạn tốt phải nhanh chóng mời con người ta đi đến nhà mình chơi một chút!

Ý niệm này một bốc lên, mẹ Tạ lập tức hỏi, cũng không để ý tới vẻ mặt bất đắc dĩ của con mình.

Bà nghiêm túc phê bình con trai: “Con thẹn thùng cái gì nha?” Vừa nói vừa hỏi Cố Khải: “Con là bạn của Long Long sao? Bài tập các con có nhiều không? Không nhiều vậy thì đến nhà của dì chơi được không?” Bà rất nhiệt tình, hoàn toàn không có cách nào từ chối mà Cố Khải cũng không muốn cự tuyệt.

Đi đến nhà Tạ Long Long, nói không chừng còn có thể copy bài tập của thủ khoa trong lớp nha, bài tập

toán ngày mai phải nộp thật là nhiều...

Vì vậy anh không chút do dự nói một câu: “Dạ được, vậy thì xin làm phiền đi ạ.”

Mẹ Tạ liên tiếp nói không phiền phức không phiền phức, còn cậu con thì buồn bực không lên tiếng. Thế là Cổ Khải thuận lợi tới nhà Tạ Long Long làm khách.

9. Chương 9

Tạ Phi ngủ mơ mơ màng màng cảm thấy cả người phát lạnh, vừa lên tiếng thì cảm giác trong miệng khô khốc rất là nóng. Cậu sờ sờ điện thoại di động trên tủ đầu giường cảm thấy một chút sức lực cũng không có, cầm điện thoại cũng không xong, lạch cạch để nó rơi xuống đất.

Gian khổ cúi người xuống đi kiểm điện thoại di động, cậu cảm thấy khắp toàn thân đều đau như là bị đao cùn cắt thịt, lòng bàn tay nhiệt độ cao hù người, không cần nghĩ cũng biết là phát sốt.

Lúc Cổ Khải nhận được điện thoại của Tạ Phi là lúc mẹ đang theo anh nói mong đứa con nhà mình sớm ngày đem người về ra mắt, bà vừa nhìn thấy màn hình điện thoại hiện lên hai chữ Tạ Phi lập tức đẩy con trai một cái, ra hiệu anh nhanh chóng bắt máy.

Cổ Khải ngậm cười nhìn mẹ ra hiệu, mẹ anh hiểu ý đứa con nhà mình muốn nói chuyện riêng với tình nhân cũng cười gật gật đầu.

Điện thoại tiếp thông nhưng phía đối diện nửa ngày không hề có một chút thanh âm, trực giác Cổ Khải biết là có gì không đúng, liền hỏi: “Tạ Phi? Tạ Phi em làm sao vậy?” Vẫn không có tiếng trả lời, chỉ nghe Tạ Phi thở hổn hển thông qua điện thoại truyền tới.

Bên kia cũng chậm chạp không truyền đến âm thanh, Cổ Khải đợi một hồi, mới nghe giọng nói Tạ Phi khàn khàn: “... Cổ Khải?”

Âm thanh kéo dài dường như là Tạ Phi đem điện thoại di động lấy ra xem mình đã bấm số điện thoại của ai, lúc này mới nói một câu: “A, là Cổ Khải...”

Tạ Phi bị sốt thật sự có chút hồ đồ, chỉ cần mở mắt ra là thấy bầu trời đang xoay tròn, vừa mới nghĩ muốn gọi điện thoại cho Anna nói mình sốt hỏi cô một cần phải uống thuốc gì, không ngờ lại gọi nhầm cho Cổ Khải.

Cậu không muốn để cho Cổ Khải biết mình bị sốt, phát sốt cũng được đi nhưng hôm qua mới cùng đối phương làm một trận mà đã bị sốt, ra về mình vô cùng mảnh mai? Hơn nữa cậu cũng không muốn làm phiền Cổ Khải.

Đầu óc mơ mơ màng màng cậu cũng nghe không rõ đầu bên kia điện thoại Cố Khải đang nói gì, chỉ mơ mơ hồ hồ nghe thấy được mấy câu “Mẹ” “Là Tạ Phi” “Anh lập tức tới”, muốn mở miệng nói với Cố Khải mình không có chuyện gì, em chỉ hơi lạnh, một chút chuyện cũng không có, ngủ một giấc là tốt rồi, suy nghĩ hồi lâu nhưng một câu cũng không nói ra được, nắm điện thoại di động ngủ thiếp đi. Nói cho đúng là hai mắt tối sầm hôn mê bất tỉnh.

Lúc Anna nhận được điện thoại của Cố Khải là khi cô đang ở nhà mình vội vàng dọn dẹp nhà cửa, điện thoại mới vừa chuyển được thì nghe thấy chuông cửa vang lên, giọng nói Cố Khải lạnh như băng truyền đến.

“Đưa chìa khóa nhà Tạ Phi cho tôi.”

Anna si ngốc đưa mắt nhìn Cố Khải ra khỏi nhà mình, một đường đi vô cùng gấp gáp, dưới cái nón là một đầu tóc vô cùng rối loạn, xem ra là vừa tiện tay lượm cái mũ liền đội lên đầu. Cô suy nghĩ hồi lâu mới phản ứng thấy không đúng.

Cố Khải muốn mình đưa chìa khóa nhà Tạ Phi để làm gì???

Còn mình tại làm sao lại đưa cho anh ta???

Nhất định là Cố Khải vô cùng tức giận, Tạ Phi tuyệt đối đừng trách tội mình bán đứng cậu ta nha...

Sau đó cô lập tức chạy vào phòng tìm điện thoại di động, vừa mở ra liền thấy một tin nhắn của Tạ Phi: “Bị sốt cần phải uống thuốc gì?”, Tổ tông này tám chín phần là nhắn tin thấy không ai trả lời nên gọi điện thoại cho Cố Khải.

Cô tốt xấu coi như cũng có chút lương tâm, nên gọi điện thoại lại muốn hỏi Tạ Phi sao rồi nhưng không có ai bắt máy. Cô đơn cô quạnh không tin tức bất quá mới nhất để xem làm Anna vô cùng đắng chát, việc nhà cũng không muốn làm, chỉ muốn quan tâm vấn đề tình cảm của ông chủ mình.

Bên kia Tạ Phi cúp điện thoại mới hậu tri hậu giác cảm thấy không đúng, nhưng cậu sốt thực sự lợi hại, mở mắt ra cảm thấy trước mắt mơ hồ đầu cũng là một đoàn sương hồ cái gì cũng loạn, nên nhắm mắt tiếp tục mê man.

Ngủ mơ mơ màng màng cậu nghe thấy cửa phòng truyền đến “Cùm cụp” một tiếng, ngay sau đó nệm giường chìm xuống, có người ở bên cạnh mình ngồi xuống.

Bàn tay lạnh lẽo kề sát trên trán nóng bỏng làm Tạ Phi thoải mái thở dài một hơi.

Cố Khải cũng thở dài một mạch.

Vừa vào cửa anh bị một phòng bừa bộn của Tạ Phi làm cho sốc đến nửa ngày không tỉnh táo. Cậu tốt xấu gì cũng là con một của Tạ gia, đường đường là ông chủ của một công ty nghệ thuật vậy mà trong phòng loạn đến nỗi thua cả ổ chó. Trong phòng quần áo đâu đâu cũng có, trên giường cậu ngủ cũng bị chìm vào cả đống quần áo lộn xộn.

Cố Khải không có tật xấu gì đáng nói, chỉ có chút khiếm phích. Tạ Phi đây, có thể nói là từ nhỏ đến lớn không hề thay đổi không có trật tự.

Anh phải nhân cơ hội này biểu hiện tình cảm của mình.

Cố Khải bị sốc khi nhìn căn phòng lung ta lung tung còn chưa có tiêu tan, lại nghe thấy phòng bên cạnh truyền đến âm thanh rầm rì. Tạ Phi ước chừng là bị lạnh, đem mình cuộn lại trong ổ chăn như một con tằm, sắc mặt trắng bệch, trên trán mồ hôi ẩm ướt làm tóc bết thành một khối, nhìn thấy vô cùng thê thảm.

Cố Khải đưa tay ra thăm dò nhiệt độ, cậu nóng đến choáng váng giống như là ở trong sa mạc gặp được khối băng lớn lập tức quần tới tay anh cọ a cọ. Tạ Long Long tóc cực nhuyển, cào ở trong lòng bàn tay của Cố Khải giống như con mèo cào vào đầu trái tim làm anh ngứa ngáy.

Con mèo nhỏ đáng thương bị sốt ngơ ngơ ngác ngác, thật vất vả mở mắt ra nhìn thấy người đang cho mình uống nước là Cố Khải, nhanh chóng nhắm mắt lại, cho là mình bị sốt nên có ảo giác.

Trong ảo giác Cố Khải vô cùng nghiêm túc thận trọng, cậu than thở thuốc này đáng quá không uống anh cũng không đồng ý, rồi trách cậu cũng bởi vì tham ngủ không chịu đắp chăn cho nên bị cảm sốt, đáng đời! Còn uy hiếp nếu cậu không uống thuốc sẽ dẫn cậu đi bệnh viện tiêm, còn bị đánh đòn! Đi với cậu cũng sợ mất mặt!

Quá ủy khuất, Tạ Long Long vốn đầu óc mê mang trên người rất lạnh, bị bắt uống thuốc đắng như đòi mạng, còn bị đe dọa kéo đi bệnh viện tiêm, ngay lập tức không chịu hé miệng bắt đầu gào lên làm cho Cố Khải sợ hết hồn.

Cố Khải chỉ muốn dọa cậu, sau khi gặp lại anh cảm thấy Tạ Phi như biến thành người khác, lúc cùng anh nói muốn kí hợp đồng anh cũng chỉ nghĩ ngờ cậu là cậu nhóc mập mạp khi xưa. Sau này trong một lần say rượu mất lý trí — nói là say rượu mất lý trí, kỳ thực hai người đều là lòng mang ý đồ xấu, ỡm ờ. Sau khi xong việc Tạ Phi khập khểnh muốn đi thì anh đã nhận ra cậu là Tạ Long Long. Cố Khải do dự mãi, mở miệng mấy lần nhưng vẫn không thể nói một câu sát phong cảnh: “Cậu là Tạ Long Long?”

Một lần không thể mở miệng hỏi nên những lần sau cũng không mở miệng được.

Tạ Phi cũng không phát giác anh đã nhận ra cậu, nên cùng anh lên giường liền lên giường, một công ty toàn bộ là vì Cố Khải mà mở, cậu vì anh đổi nghề, tự mình thành lập một công ty cũng không nói ra. Cố Khải cố ý không để ý đến cậu, mỗi lần liên hệ anh đều ngậm miệng không đề cập tới cái khác chỉ muốn lên giường cậu cũng không nói cái gì, ngược lại làm cho Cố Khải tức gần chết.

Cho nên Cố Khải vạn vạn không nghĩ tới, Tạ Long Long thật ra vẫn là một cậu nhóc đáng yêu, khóc không dứt, nước mắt giống như là vòi nước làm sao cũng không dừng được.

Cố Khải thất thần rồi cảm thấy trên cánh tay rất đau..thì ra Tạ Phi đang cắn mình!

Có vẻ đang bệnh nên Tạ Phi cắn người khí lực mười phần, hung tợn bám vào khối thịt kia không hé miệng, Cố Khải cảm giác mình trong lúc hoảng hốt nghe thấy trong miệng Tạ Phi rì rầm: “Thịt... Thịt... Muốn ăn thịt...”

Cố Khải:... Tê ha, đau!

Nội tâm đối với thịt khát vọng làm Tạ Phi cắn chặt hàm răng không hé miệng làm cho Cố Khải khổ không chịu nổi, bỏ không xong không bỏ cũng không xong, không thể làm gì khác hơn là bóp cằm Tạ Phi để cậu há miệng ra.

Tạ Phi nhìn gầy nhưng trên cằm thịt cũng không ít, bị Cố Khải sờ một cái như con chuột đồng bị nhéo căng tròn. Hai gò má đau nhức làm Tạ Phi há miệng, nhưng vẫn không hài lòng ở trên cánh tay Cố Khải cọ xát cho hả giận.

Giăng co nửa ngày mới trấn an Tạ Phi để cậu nằm xuống thì Cố Khải đã ra đầy mồ hôi. Đang vào cuối xuân anh nhận điện thoại của Tạ Phi liền một đường hấp tấp chạy tới, giờ khắc này rốt cục được nghỉ ngơi thì quần áo ẩm ướt dính cả vào da.

Đi nhà bếp vòng vo một vòng, nhà Tạ Phi nổi sợ còn sạch hơn cả mặt của cậu, mấy cái nồi còn chưa có xé tem, Cố Khải không thể làm gì khác hơn là nhận mệnh kêu thức ăn bên ngoài đưa cháo lại đây, chuẩn bị đi tắm rửa cho mát mẻ một chút.

Anh nói với Tạ Phi đang nằm trong phòng ngủ một tiếng là cho anh mượn phòng tắm rửa! Nghe thấy từ trong chăn truyền đến một tiếng “Ừ”, tính toán thời gian đã đủ, liền lập tức cởi quần áo chạy vào.

Cố Khải ở trong phòng vệ sinh tắm rửa âm thanh ào ào làm Tạ Phi đang mơ mơ hồ hồ đột nhiên cả kinh. Hả? Ai đang tắm? Hả? Trong miệng mình sao lại ngậm nhiệt kế???

Đại não đã tự động xem nhẹ chuyện mới vừa rồi dọa bị tiêm mà oa oa khóc lớn. Tạ Phi khoác chăn, từ trong một đống quần áo rối loạn của mình đứng dậy, chuẩn bị đi tìm tòi hư thực.

Đến tột cùng là ai!

Đáng tiếc vì phát sốt làm đầu óc hôn mê, eo mỗi run chân, vừa tiếp xúc với mặt lạnh lẽo đầu gối mềm nhũn thân thể lão đảo ngã chống vó trên mặt đất nếu không có lớp chăn dày chắc cũng bị ngã chết.

Sàn nhà bóng loáng cho dù có một tầng chăn đệm bao quanh vẫn làm cho Tạ Phi mắt nổ đom đóm.

Trong vòng mười phút, tiếng khóc của Tạ Phi lần thứ hai vang vọng, Cố Khải sợ đến quần áo cũng chưa kịp mặc, chỉ khoác cái khăn lông ở bên hông, vội vội vàng vàng từ trong phòng tắm chạy ra.

Kèm theo một tầng sương mù trắng xóa Cố Khải xuất hiện ở trước mặt Tạ Phi. Anh nhìn thấy Tạ Phi bực chán như con tắc ở trên sàn nhà giầy giữa nửa ngày vẫn không có bỏ dẫy được, trong nháy mắt anh cảm thấy cậu như nhỏ đi mười tuổi giống như Tạ Long Long lúc còn học cấp hai đang bị oan ức chịu không được, muốn bỏ lên giường, cùi chỏ và đầu gối bị đau gần chết! Muốn có người thổi một chút! Đau đau bay bay!

Đáng tiếc đầu tiên Cố Khải chỉ nở nụ cười ba mươi giây.

Tạ Phi như vậy thật sự rất là thú vị.

Oan ức méo miệng, tức giận nhìn Cố Khải nhin cười sắp nghẹt thở nói: “Anh cười cái gì mà cười tới giúp em một chút đi!”

Giọng nói vừa giận dữ vừa nũng nịu, làm anh nhớ lại mười năm về trước. Lần đầu Cố Khải gặp cậu cậu đã bỏ chạy, rồi mỗi khi ở tiết thể dục cậu luôn chạy về cuối cùng nhìn thấy Cố Khải cầm bình nước đứng một bên ở sân luyện tập, cười nhạo: “Tạ Long Long cậu chạy quá chậm!” Anh nói như vậy làm cho cậu nhìn anh bằng ánh mắt lạnh lùng nhưng đặc biệt lại làm cho Cố Khải cảm thấy thích thú không tự chủ được mà đỏ mặt.

Năm cấp hai Tạ Long Long là một cậu học sinh ưu tú mập mạp lại cao quý lãnh diễm, mỗi ngày ngoại trừ vận động một chút trong tiết thể dục thời gian còn lại đều là ngồi ở trước bàn học làm bài tập, không có bài tập thì đem sách tiếp tục chuẩn bị bài mới nói chung là rất phù hợp với thân phận học sinh ưu tú mập mạp.

Bởi vì mập nên đến tiết thể dục các bạn nam chơi bóng rổ cũng không muốn cho cậu chơi chung, cậu không chạy nổi lại còn chưa có phát dục nên Tạ Long Long khá thấp, lúc đó đặt cậu đứng giữa đám nam sinh cao lớn nhìn cậu như một trái banh.

Lâu dần, cậu cũng hình thành thói quen có tiết thể dục là mang theo bài tập đến sân luyện tập, chờ theo lệ vận động nóng người sau đó luyện tập chạy vài vòng quanh sân xong, giáo viên thể dục thổi còi giải tán để học sinh tự do chơi môn thể thao của mình, thì cậu an vị ở sân bóng rổ yên lặng làm bài tập.

Thế nhưng rất nhanh cậu phát hiện, mình không có cách nào nghiêm túc làm bài tập được.

10. Chương 10

Lúc đến nhà Tạ Long Long cũng là lần đầu tiên anh đến nhà bạn học làm khách, Cố Khải được mẹ Tạ nhiệt tình tiếp đón. Đứa nhỏ này trưởng thành vô cùng anh tuấn, miệng ngọt vô cùng, trên đường về nhà chỉ mấy phút ngồi xe mà đã thân thiết gọi bà một tiếng dì ơi, làm mẹ Tạ vui vẻ cười như một đóa hoa.

Đứa con nhà mình quá hưởng nội, nên bà ở nhà lo lắng con của bà bị bạn học bắt nạt nhưng bây giờ xem ra là lo xa rồi. Nhìn xem Long Long của mình cũng chơi được với người bạn học tốt như vậy mà!

Nói chung càng nhìn Cố Khải càng vừa mắt nên bà cũng không để ý cậu con mập của mình không vui vẻ ngồi kế bên tài xế, miệng chu lên như là cái móc câu.

Cố Khải làm cho mẹ Tạ vô cùng vui vẻ nên vào nhà họ Tạ vừa cởi giày anh đã bị mẹ Tạ kéo ngồi ở trên ghế sa lon cho anh đồ ăn vặt. Tạ Long Long nhìn thấy khoai chiên mình để dành không dám ăn bị mẹ mình nhét vào tay Cố Khải, cậu nén giận muốn mở miệng kháng nghị, nhưng cậu còn chưa kịp mở miệng thì thấy mẹ bưng bát canh gà từ trong phòng bếp đi ra để xuống trước mặt Cố Khải nói: “Ai nha.. Long Long, người ta tới nhà chúng ta làm khách, con không được giành ăn với người ta!”

Bị cha chê quá béo nên cường chế bắt Tạ Long Long giảm béo, nhìn một bao đồ ăn vặt lớn của mình bị Cố Khải ăn sạch sành sanh, cậu oan ức muốn khóc.

Cố Khải cùng cậu qua lại một thời gian anh phát hiện Tạ Long Long không phải là một thằng nhóc mập mập cao quý lãnh diễm cậu chỉ là quá lười biếng.

Vừa ra khỏi cửa nhà Tạ gia, mẹ Tạ nắm tay Cố Khải tay, vô cùng nhỏ nhẹ mà nói, với cậu: “Con ở trong trường học giúp dì giám sát Long Long, nhất định phải làm cho nó vận động thật nhiều.”

Cố Khải: “Dạ được, dì yên tâm!”

Lúc Tạ Long Long lại một lần nữa ngồi ở trên sàn xi măng của sân bóng lấy ra một quyển bài tập bắt đầu viết thì “Xèo” một cái trái banh bay về phía cậu, đang lo học tập không có cách nào tránh né Tạ Long Long chỉ biết giương mắt nhìn trái banh đập ở giữa mặt mình

“... Cố Khải cậu có bệnh hả!” Chưa tới hai ngày lại bị đưa vào phòng y tế hai lần làm Tạ Long Long thật sự ủy khuất vô cùng.

Cố Khải một chút bệnh cũng không có, anh bị oan ức rất lớn nha.

Ai biết Tạ Long Long tự nhiên ngẩng đầu lên, nếu cậu không ngẩng đầu lên thì trái banh đã đập trên sàn xi măng không đập vào mặt cậu. Nói đúng hơn là anh cũng không phải cố ý nha, anh chỉ muốn gọi cậu xuống sân vận động một chút thôi mà.

Nhưng oan ức của anh không thể nói, bởi vì cậu nhóc mập mạp này càng oan ức hơn.

Nhóc con vẫn chưa trưởng thành khuôn mặt trắng nõn, oan ức nhăn nhó như một cái bánh bao, trong lỗ mũi nhét hai cục bông gòn, liếc mắt ngẩng đầu nhìn nóc nhà, trong lỗ mũi rất là đau rát. Cậu có tiểu cầu khá ít, ra máu cũng không dễ dàng ngừng lại, Cố Khải dọc theo đường đi đỡ cậu từ sân luyện tập chạy đến phòng y tế, máu không ngừng chảy xuyên qua các ngón tay của Cố Khải để ở cầm cậu nhỏ xuống mặt đất.

Quả thực giống như hai anh em Hansel and Grettel* trong truyện cổ Grimm, chỉ là rớt xuống đất không phải là bánh mì mà là máu mũi Tạ Long Long.

*Hansel và Gretel” là một truyện cổ tích thần tiên có nguồn gốc từ Đức, được ghi chép bởi anh em Grimm và được xuất bản vào năm 1812. Hansel và Gretel là hai anh em bị đe dọa bởi bà phù thủy độc ác ăn thịt người ở trong rừng sâu. Mụ ở trong một căn nhà được xây bởi bánh ngọt và kẹo mứt. Hai anh em đã cứu được chính mình bởi sự mưu mẹo hơn của mình

Cố Khải ngốc hề hề cười, lại bị Tạ Long Long tức giận trừng mắt một cái, cái này cũng chưa tính, nghe kể chuyện đã xảy ra giáo viên thể dục “Lạch cạch” một cái đánh vào đầu Cố Khải: “Em nhìn lại em đi nha, đánh bóng rổ em lại đi ném bóng làm gì? Tạ Long Long là đại mỹ nữ hay sao mà ném bóng hấp dẫn sự chú ý của bạn ấy! Thầy thấy em chắc là đầu óc đã bị bóng đập bể!”

Tạ Long Long: Chuyện gì lại nhìn mình???

Cố Khải:... Tại sao vừa nghe thầy giáo nói như thế lại cảm giác có gì kỳ quái?

Nghĩ như vậy, nhìn Tạ Long Long ánh mắt nhất thời cảm thấy không đúng.

Kỳ thực tinh tế mà nhìn xem, cậu bạn mập này khuôn mặt rất giống mẹ, đôi mắt, mặt mũi vì tức giận mà dồn lại thành một đồng thịt nên nửa phần cũng không hiện ra, đôi mắt không cần phải nói, mũi so với người bình thường nhìn qua muốn nhiều thịt hơn người ta mấy phần, miệng... Không thể không nói miệng Tạ Long Long hình dáng ưu mỹ, đôi môi căng tròn, lại thêm nhiều thịt nhất định là hôn rất thích...

“Lạch cạch!” tiếng vang là do thầy giáo thể dục tiếp tục đánh lên đầu Cố Khải, giáo viên thể dục rất tức giận nói: “Nói chuyện với em mà em suy nghĩ cái gì! Nhìn chăm chăm Tạ Long Long làm gì! Nhớ kỹ em phải ở nơi này chăm sóc bạn ấy.”

Vừa nói vừa chuyển sang nhìn gương mặt không thể yêu của cậu học trò mập mạp nói: “Long Long em nghỉ ngơi thật tốt nha, nhớ bảo Cố Khải mời em đi ăn, máu không thể chảy không!”

“... Vâng, thưa thầy.”

Bị thầy giáo đánh gãy dòng suy nghĩ Cố Khải thay lòng đổi dạ đáp ứng, thấy Tạ Long Long lặng lẽ meo meo từ sau lưng thầy giáo nhìn mình chớp chớp đôi mắt to mà không nhìn được nghĩ, ai nha, Tạ Long Long

thật là trắng nha, cậu ấy thật đáng yêu nha.

Tạ Long Long gần đây rất phiền muộn, Cố Khải hay nhìn cậu hơn nữa thái độ còn rất muốn nói lại thôi, ánh mắt bao hàm thâm ý, thâm tình nhìn cậu. Tạ Long Long mỗi lần bị nhìn thì cảm thấy sợ hãi, không biết trong hồ lô của Cố Khải bán thuốc gì, chỉ có thể trốn mắt trốn nhìn anh, cảm thấy vô cùng nhức đầu.

Từ lần đầu tiên gặp được Cố Khải anh vừa đỡ cậu đã làm cho tiểu đệ của cậu cứng lên, sau đó ngồi ở sân bóng rổ học bài lại bị Cố Khải đánh bóng trúng làm máu đầy mặt, cậu liền tự giác cách xa kẻ đáng ghét này một chút, miễn tìm cho mình phiền toái gì.

Nhưng Cố Khải thì lại không.

Anh cảm thấy mình là bạn tốt của Tạ Long Long, đi một chuyến tới nhà bạn lại được mẹ bạn nhờ giúp đỡ, giúp bạn học mậ này chính là trách nhiệm của mình.

Tạ Long Long: Lúc cậu muốn giúp mình có thể thương lượng với mình được hay không?

Kỳ thực bình thường hai người cũng ít gặp nhau, Tạ Long Long ngồi ở vị trí đầu bàn còn Cố Khải thân hình cao lớn nhất định chỉ có thể ngồi ở hàng cuối cùng, cảm thấy cách tới mười vạn tám ngàn dặm. Lên lớp Tạ Long Long yên tĩnh nghe giảng bài, trong giờ toán cậu là một học sinh giỏi đứng lên trả lời hết được những câu hỏi của thầy giáo, Cố Khải lại giống như có bệnh giống mà ngồi ở cuối lớp vỗ tay, như con rái cá bắt tay vỗ “Ba ba”, còn muốn la lên một câu: “Tạ Long Long nói rất đúng!”

Sau đó liền bị giáo viên dạy toán xách ra ngoài.

Cố Khải đứng ở cửa phòng học, dáng người cao lớn dựa vào tường, tay chân cũng không biết nên để đâu đứng có vẻ lười biếng.

Lớp bên cạnh có một bạn học nữ yêu thích anh từ dưới lầu chạy qua, nhìn thấy Cố Khải đứng ở cửa kính ngạc nhìn anh, không biết anh vi phạm chuyện gì, anh ngược lại cười hì hì vẫy tay chào hỏi.

Bị thầy toán nhìn thấy ở bên trong la lên: “Cố Khải bắt em đứng phạt em lại làm gì đấy!”

Anh nhìn thấy thầy phần nộ la mình rồi quay qua nhìn sang Tạ Long Long, sau giờ trưa ánh sáng mặt trời chiếu ở trên mặt của cậu, gương mặt niên thiếu hơi có vẻ kinh ngạc được tia sáng bao phủ hiển hiện ra ý cười, sau khi nhìn thấy Cố Khải cột nhả lập tức chuyển thành thái độ khinh thường.

11. Chương 11

... Mình đã bị gì rồi!

Tạ Phi ngã xuống đất đau đến đòi mạng, cảm thấy cái lạnh khắp toàn thân giống như là tản đi mây phần, muốn lên tiếng nhưng cổ họng khô khốc giọng nói cũng trở nên khàn khàn, muốn nói một câu cũng không được, tức đến sắp rơi nước mắt, rồi cảm thấy đột nhiên được người bế lên, sau đó cẩn thận đặt lên giường, lại dè góc chăn, sờ sờ đầu cậu rồi người kia mới rời khỏi.

Cậu cảm thấy rất oan ức chảy xuống hai hàng nước mắt sau có đôi mắt mờ mờ rồi nhìn thấy một bóng người.

Một vị vóc người cường tráng, thân hình tam giác, cơ lưng, cơ vai săn chắc, đứng ở trước giường mình, quay lưng lục tìm quần áo dưới đất chuẩn bị mặc vào.

Quá kích thích rồi. Tạ Phi mắt mờ chân chậm không thấy rõ phong cảnh nam sắc ở trước mặt, muốn lấy tay từ trong chăn ra mà dụi đôi mắt, kết quả chăn bao cậu rất chặt làm cậu như cương thi nằm ở trên ghế mọi động tác không làm được gì.

Cũng rất tức giận nha.

Cố Khải mặc quần áo tử tế quay đầu lại nhìn thấy Tạ Phi bị chảy máu mũi không hề động đậy trừng hai mắt nhìn mình chằm chằm.

“!!!” Theo bản năng muốn làm động tác che ngực như một cô thiếu nữ làm cho Cố Khải cảm thấy có chỗ không đúng.

Thế nhưng Tạ Phi nhìn thấy người này quay đầu lại thì càng làm mình thêm tức.

Tại sao lại là Cố Khải! Cố Khải người này sao lại đáng ghét như vậy! Sao anh lại đến nhà mình.

Đúng rồi, mình còn chảy máu mũi! Người này thực sự là quá đáng ghét, tại sao vừa thấy anh lại chảy máu mũi!

Anh thanh thanh cổ họng, đang chuẩn bị mở miệng, thì chuông cửa lại “Leng keng leng keng” vang lên.

Cố Khải liếc mắt nhìn Tạ Phi còn tiếp tục chảy máu mũi, đầu tiên là nhanh chóng tìm một đồng giấy ăn nhét vào lỗ mũi Tạ Phi, lôi cậu từ trong chăn ra, bắt cậu giữa đầu dựng thẳng lên dựa vào đầu giường, đem góc chăn áp kín, hôn Tạ Phi một cái trên mặt, cười híp mắt đi mở cửa.

Tạ Phi bị hôn một cái ngời ngời lơ lửng ở trên giường, trong lỗ mũi cậu còn nhét giấy, mặt vẫn đỏ bừng bừng

một mảnh, nhìn ngơ ngác đáng yêu vô cùng. Cổ Khải quả thực không muốn rời cậu dù một giây đồng hồ nhưng cửa bị gõ cách cách cách đến động trời, anh chỉ sợ lát nữa hàng xóm sẽ tới mắng người.

Ba chân bốn cẳng chạy tới cửa, anh mở cửa, cố ý cúi đầu thật thấp sợ người giao thức ăn nhận ra mình là ai, kết quả là bị người ngoài cửa dễ dàng đẩy cửa ra, rất tự nhiên nhìn anh: “Tạ Phi có bị gì không?” Thuận tiện đem hộp cháo mang theo đưa cho anh. Anna tự nhiên nói: “Sững sờ làm gì, tôi đổi giày anh cầm giúp một chút đi.” Nhìn Cổ Khải mặt dại ra nhìn mình đưa tay về phía anh, Anna không vừa ý, cái kẻ ngu si này có thể hay chăm sóc tốt cho Tạ Phi được không?

Cô giao chìa khóa cho Cổ Khải, sau đó ngồi ở nhà đứng ngồi không yên, gọi điện tới cho Tạ Phi vẫn không có ai bắt máy, lương tâm(lương tháng) điều khiển cô nhất định phải đi xem coi chuyện gì xảy ra.

Cô thật sự sợ Tạ Phi bị sốt đến hồ đồ mà khoan khoái nói chia tay với Cổ Khải.

Tuyệt đối không thể để cho hai người đó chia tay!

Anna vừa vào cửa nhìn thấy cả phòng quần áo tán loạn, cô cũng nhớ quần áo Cổ Khải đang mặc không phải quần áo của anh đang mặc khi này, vẻ mặt của cô vô cùng vi diệu..không phải chứ, bị sốt cũng có thể làm một pháo sao?

May mà trong không khí mùi vị vẫn hết sức chính trực, cũng không có mùi vị dâm mỹ khiến người dễ dàng hiểu lầm, nhưng buồn tẻ tràn ngập mông lung hơi nước lại làm cho mí mắt cô rạo rục.

Tiến triển như thế này vẫn làm người ta thỏa mãn.

Sau đó cô nhìn thấy Tạ Phi như một kẻ ngốc dựa vào đầu giường, bị giấy nhét vào lỗ mũi giống như con heo, đối phương nhìn thấy cô trong phút chốc vẻ mặt giống như quần chúng nhìn thấy hồng quân cách mạng.

“An... na!” Cổ họng quá khô khốc vừa mở miệng Tạ Phi cảm thấy như bị gai đâm giọng khàn khàn làm Anna sợ đến lập tức đưa ly nước cho tiểu thiếu gia uống, sau đó ở trước mặt Cổ Khải nhận lấy chén cháo anh đưa tới rất tri kỷ mà đóng cửa một cái, cùng Tạ Phi tâm sự.

Cổ Khải: Hello???

Cổ Khải rất phiền muộn, Tạ Phi cùng một người phụ nữ khác ở trong phòng nói chuyện rất vui vẻ, một mình anh cô quạnh như tuyết ngồi xõm ở trong phòng khách. Anh đem nhà bếp thu dọn sạch sẽ, rồi đi chà rửa buồng tắm sạch sành sanh, đem rác rưởi tích lũy nhiều ngày trong nhà của Tạ Phi tất cả đều thu thập sạch sẽ ném vào trong túi rác quần chật, đội mũ đi ra cửa ném vào tầng để rác.

Một vài người hàng xóm nhìn thấy anh ở sau lưng nói lên mà cũng không sợ Cổ Khải nghe thấy: “Người này có bị bệnh không? Ở đây mà còn đội mũ.”

Cố Khải:...

Dem toàn bộ căn nhà ngoại trừ phòng ngủ đang đóng chặt thu dọn sạch sẽ thậm chí ngay cả giá để đĩa video của Tạ Phi cũng lau qua một lần, anh thấy đĩa phim điện ảnh của mình sắp xếp gọn gàng không có một chút xú bụ! Điều này chứng tỏ cái gì? Tạ Phi nhất định thường ở nhà xem phim do mình đóng! Tâm tình Cố Khải trở nên tốt vô cùng.

Thế nhưng lập tức anh nghe thấy tiếng cười phát ra trong phòng của Tạ Phi khi cậu và Anna nói chuyện lại làm cho anh vô cùng mất hứng.

Tạ Phi còn đang bệnh, không thể nói chuyện nhiều em ấy cần phải nghỉ ngơi thật tốt im lặng nằm.. đương nhiên là phải nằm ở bên cạnh mình, có thể để mình hôn thêm mấy lần thì sẽ tốt hơn, Anna thật sự là cô gái đáng ghét.

Thế nhưng anh lại không dám đi quấy rối bọn họ.

Cho nên anh ngồi xổm ở cửa đem lỗ tai kề sát ở trên tường nghe lén xem hai người kia đang nói cái gì.

Đương nhiên anh không nghe thấy gì hết.

Bởi vì Tạ Phi đã sớm đoán được anh đang nghe lén.

Anna đứng ở sau cửa nghe được tiếng bước chân của Cố Khải đi về phía nơi này, liền cuống ra dấu cho Tạ Phi thiếu chút nữa cười đến nghẹt thở.

Cố Khải rất cục không nhịn được lễ phép gõ gõ cửa, nhìn vào bên trong phòng biểu đạt ý nguyện của chính mình.

Anna cười híp mắt nhìn Tạ Phi vung vung tay, lấy ngón tay chỉ điện thoại di động, ý là dùng tin nhắn liên hệ. Cô mở cửa đem chén cháo Tạ Phi ăn xong để vào tay Cố Khải, vênh vang đắc ý đi ra ngoài, cuối cùng cách một phòng khách chỗ Tạ Phi không nhìn thấy xa xa mà nói với cậu: “Phi Phi.. tiểu bảo bối tạm biệt!”

Làm cho Cố Khải tức gần chết.

Phi Phi là tên cô có thể gọi sao? Tiểu bảo bối cũng là cô có thể gọi sao? A? Những lời nói này cô có thể nói ra sao?

Anh rất là tức giận nhưng vì muốn chăm sóc Tạ Phi nên không thể nói ra chỉ có thể nhịn.

Ăn cháo và cùng bạn tốt tâm sự xong, nhìn Tạ Phi không còn đáng vẻ bệnh hoạn nữa, nhưng nhìn thấy Cố

Khải còn muốn nói gì với mình, cậu cầm lấy điện thoại di động ngón tay “Cộc cộc đát” chọc chọc trên màn ảnh, làm bộ không thấy Cố Khải đi tới muốn nói chuyện với mình.

Tạ Phi trong lòng cũng hoảng loạn, có thể vì quá yêu thích Cố Khải, bắt đầu từ năm cấp hai lần đầu tiên tình dục phun trào là đến từ người này, sau đó lớn lên đã hiểu chút chuyện một buổi tối nằm mộng thấy cùng Cố Khải một thiếu niên vừa đẹp trai lại ngây ngô lẩn qua lộn lại, sau khi tỉnh lại cậu nắm quần lót ẩm ướt dính nị của mình, một mình ngồi ở trong phòng tắm nửa ngày không có khí lực đứng dậy.

Một mình ở nước ngoài cậu luôn nhớ tới Cố Khải, anh giống như là mặt trời nhỏ luôn ở bên cạnh mình, lại như một giấc mộng xa không thể với tới. Cậu học hành rất nghiêm túc, mỗi ngày kiên trì đi tập gym tập thể hình, buộc mình phải ăn kiêng, từ một cậu bé mập ú nhờ giảm cân trở thành dáng vẻ hiện tại.

Mẹ Tạ cả một học kỳ không gặp cậu, nhìn thấy con trai mình gầy thành như vậy đau lòng muốn chảy nước mắt, cậu cũng cười híp mắt nhìn mẹ nói: “Mẹ có như vậy người khác mới yêu thích con.”

Lúc nói lời này trong lòng cậu lo sợ, không phải là cậu không gặp những cô gái theo đuổi Cố Khải.

Hoa khôi của trường học trên bọn cậu một lớp rất ưu ái vị học đệ này, kiên trì vào mỗi tiết thể dục ở trên sân xem Cố Khải chơi bóng, sau khi nghỉ giải lao cô sẽ đưa cho anh một chai nước ướp lạnh, gương mặt với đôi mắt đào hoa nói với anh: “Cố Khải bạn thật là giỏi nha!” Được Cố Khải ôm lấy môi nở nụ cười, cô cười mặt càng thêm hồng.

Tạ Phi đứng ở bên cạnh thấy Cố Khải ôm cô gái đó, đẩy người mồ hôi vào thời khắc ấy lại trở nên lạnh lẽo.

Đúng nha anh ấy được rất nhiều cô gái xinh đẹp yêu thích, làm sao lại yêu thích mình.

Hoa khôi trường chờ ở anh mỗi khi học tan học hỏi một cách uyển chuyển: “Cố Khải, mình có thể cùng bạn làm một cặp đôi hay không?” Nam sinh dắt xe đạp mặc áo sơ mi trắng, cổ áo lỏng lỏng lẻo lẻo thắt ca-ra-vat, trên mặt đều là thần thái của một thiếu niên thích tự do, cũng hiểu được cách uyển chuyển mà từ chối.

“Nhưng mà tôi chưa nghĩ tới chuyện đó vào lúc này.”

Tâm của thiếu niên như dò kim đáy biển, khi yêu mới biết được tìm hiểu thiếu niên tâm như tìm kim ở dưới biển thái bình dương, khiến người khác đoán cũng đoán không ra.

Cố Khải không biết tại sao Tạ Long Long không để mắt đến mình, mỗi ngày ôm sách của cậu ở nơi đó làm bài tập, mình tan học đi tìm cậu nói chuyện hoặc là hỏi có đi chơi bóng rổ không cũng bị cậu lễ phép từ chối.

Đã lên lớp 9, bài tập bắt đầu nhiều lên, bài tập ôn thi được phát ra ào ào ào, chỉ cần ra khỏi phòng ôn tập đi ra căn tin mua bánh mì về ăn thì chỗ ngồi cũng có thể bị các bạn học khác chiếm chỗ.

Cố Khải chỉ cảm thấy Tạ Long Long học tập đến tẩu hỏa nhập ma, mỗi ngày lúc nào cũng ôm bài tập sách vở ngồi học, điểm kiểm tra lúc nào cũng dẫn đầu bỏ qua người thứ hai đến mười mấy điểm, giáo viên chủ nhiệm nhìn cậu bằng ánh mắt càng ngày càng hiền lành, nhưng lại nhìn Cố Khải bằng ánh mắt chỉ tiếc mài sắt không thành kim, lấy Tạ Long Long làm tấm gương bảo anh phải học tập cậu, không thể từ sáng đến tối chỉ biết chơi, làm Cố Khải thấy phiền muộn chết.

Nhưng bạn tốt Tạ Long Long đã lâu không để ý tới mình!

Anh cảm thấy cậu gầy đi thật nhiều, ngũ quan vốn thanh tú đã mất một tầng mỡ dày che chắn, ngược lại làm hiện rõ một cậu nhóc mi thanh mục tú rất là đẹp trai.

Cố Khải vô cùng đau lòng.

Bạn tốt của tôi! Tạ Long Long! Vì học tập cuồng si nên khuôn mặt cũng trở nên nhỏ bé gầy gò! Không biết còn tưởng rằng là vì thất tình mới ra nông nổi này đây... Quá đau lòng rồi!

Vô cùng đau lòng nên Cố Khải kiên trì không ngừng quấy rầy Tạ Long Long, thừa dịp tan học đi đến căn tin từ trong biển người mênh mông giành được một ổ bánh mì, như hiến vật quý đi lên lầu nhét vào tay Tạ Long Long, buộc cậu ăn cho bằng được mới hết sức hài lòng đi ra. Sau đó bị giáo viên chủ nhiệm thấy được tưởng anh quấy rầy những bạn học khác học tập lại mắng anh máu chó đầy đầu, vô cùng oan ức.

Cho nên anh không thể nhìn thấy lúc Tạ Long Long gặm bánh mì lộ ra nụ cười vui vẻ.

Bạn học nữ ngồi bên cạnh cậu nói: Long Long cậu có điên không, sao nhìn bài tập lại cười vui vẻ như vậy?

12. Chương 12

Vào giờ phút này không khí vô cùng yên tĩnh, Tạ Phi muốn nói một câu “Sợ nhất không khí đột nhiên yên tĩnh ~”, đánh vỡ bầu không khí này.

Anna mới vừa rời hàn huyên với cậu rất nhiều mà nội dung chủ yếu chỉ có một, là chuyện Cố Khải có thể đã yêu cậu, bảo cậu không nên nói chia tay.

Cậu vô cùng muốn phản bác tôi và Cố Khải không tính nói chuyện yêu đương nha! Bị Anna liếc mắt một cái nửa ngày cậu không dám lên tiếng.

Cậu và Cố Khải không tính nói chuyện yêu đương, lúc trước cậu ở nước ngoài qua một chương trình quảng cáo nhìn thấy hình ảnh Cố Khải, tìm người hỏi thăm mới biết anh được những người chuyên săn tìm ngôi sao khám phá ra, tương lai sẽ vô cùng sáng lạn.

Tạ Phi chỉ học cấp ba chưa tới nửa năm thì được học bổng đi nước ngoài học tiếp, cậu và các bạn học cũng không quá thân thiết nên không qua lại với ai, mỗi ngày ngoại trừ nỗ lực học tập thì là tập thể hình giảm béo. Cậu đối với thân hình của mình vẫn tự ti trước sau không có cách nào trừ khử, cho dù hiện nay đã gầy xuống trên người không nhìn ra dấu vết cậu đã từng là người mập mạp, nhưng trong quá khứ bởi vì thân hình mập mạp mang đến cảm giác tự ti không muốn giao tiếp cùng với cuộc sống tình cảm phức tạp vẫn như cũ quanh quẩn bên cạnh cậu.

Lúc cậu ở nước ngoài vẫn lưu ý đến hướng đi của Cố Khải, chú ý tất cả các loại tin tức của anh trên các phương tiện thông tin, âm thầm nhưng biết rõ tất cả về Cố Khải.

Cậu biết thành tích thi đầu vào năm cấp ba của Cố Khải, biết anh và hoa khôi của trường sau khi mình rời đi thì yêu nhau, biết anh từ từ thay đổi không còn lộ liễu, từng bước từng bước trở nên nội liễm thành thực.

Sau đó thì cậu về nước, lúc Cố Khải chưa ký kết với công ty nào đem người kéo về công ty của mình, sau đó dùng danh nghĩa bao dưỡng làm cho người này đi tới bên cạnh mình, thế nhưng hiện tại cậu không biết mình có nên tiếp tục nữa hay không.

Anna nói đúng, Cố Khải không biết mình chính là Tạ Long Long trước kia, cậu cũng không rõ Cố Khải có thể chấp nhận mình hay không, một người bạn từ năm cấp hai đã bắt đầu có ý đồ xấu khi cùng với anh làm bạn bè.

Thế nhưng cũng có thể vừa mới bắt đầu anh đã biết?

Cậu không nhịn được nhìn về phía Cố Khải, anh ngồi ở bên cạnh mình bưng một bát thuốc vẽ mặt thành thật thối nguội nước thuốc, dường như cảm nhận được tầm mắt của cậu, bỗng dưng ngẩn đầu lên lộ ra một nụ cười, vô cùng chân thành nói với Tạ Phi: “Ngoan, uống thuốc.”

... Tôi không uống!!!!!!

Tạ Phi được nuông chiều từ bé, bình sinh ghét nhất là uống thuốc đắng như ngư hoàng này.

Thế nhưng giờ khắc này mỹ nam ở bên cạnh giọng nói trầm thấp bao hàm từ tính, chỉ một bát thuốc đắng thôi mà, đừng nói là một bát cho dù mười bát cậu cũng có thể uống.

Cái gọi là hám sắc làm lu mờ ý nghĩ cũng chỉ đến như thế.

Hậu quả của việc để sắc làm mờ lý trí chính là Tạ Phi uống thuốc xong cảm thấy linh hồn từ trong ra ngoài đều được cọ rửa.

Thuốc này thật đúng là quá khó uống rồi!

Linh hồn đang run rẩy Tạ Phi khát vọng muốn có cái gì đó ngọt ngọt để làm miệng mình bớt đắng, thế nhưng Cố Khải cũng không để ý đến suy nghĩ của cậu, sờ sờ cái đầu lông xù của cậu, tràn ngập từ ái nói: “Ngoan nha uống thuốc là tốt rồi!”

Ngoan cái đầu mẹ anh chứ ngoan!

Tức muốn chết còn không nói được, hết thấy đều là do mình lựa chọn.

Linh hồn Tạ Phi còn đang rung động, lại một lần được hưởng thụ Cố Khải tỉ mỉ chu đáo quan tâm, được anh dùng khăn lạnh lau chùi khoe miệng, lại được ôm eo để nằm ngang ở trên giường.

Cố Khải thấy cậu tỉnh tỉnh mê mê nhìn mình, không nhịn được xoa xoa đầu của cậu, vẫn là cảm giác rất quen thuộc, mái tóc mềm mại của cậu bị bởi vì phát sốt chảy ra mồ hôi nên có chút ẩm ướt, vì đang bệnh nên đôi mắt ửng đỏ lại càng thêm sắc khí, làm Cố Khải lập tức có suy nghĩ không thành thật.

Vội vội vàng vàng ra khỏi phòng để Tạ Phi ngủ tiếp, anh cố gắng khôi phục tinh thần, đứng ở trước kệ sách Cố Khải đối với sự ham muốn của mình mà tự phỉ nhổ.

Nghe người ta nói người đang sốt ở chỗ đó nhiệt độ cũng sẽ rất cao, vậy thì đưa vô cũng rất là sáng khoái đi...

Trong nháy mắt liền thấy tiểu Cố Khải có phản ứng làm cho anh phải nghiêm túc suy nghĩ tư tưởng của mình có quá mức xấu xa hay không lại không khỏi có chút mơ tưởng viễn vông.

Không nhịn được đem đầu dựa vào trên giá sách lạnh lẽo với ý đồ thông qua nhiệt độ như vậy làm cho đầu óc của mình bình tĩnh một chút. Cố Khải chợt nhìn thấy bên trong một quyển sách có kẹp một lá thư, anh nhìn kỹ thì nhìn ra là viết tên của mình.

Cố Khải vô cùng cẩn thận nhìn vào trong phòng ngủ, xác định Tạ Phi đã ngủ thiếp đi, nội tâm giãy giụa 3 giây có nên lấy thư ra xem bên trong viết cái gì hay không.

Uh.. Tuy rằng như vậy không phải là tốt... Thế nhưng tại sao một phong thư viết cho mình lại xuất hiện ở nhà Tạ Phi? Còn có, nét chữ này hẳn là của Tạ Phi..không sai chứ?

Sau đó anh rất vui mừng đem thư rút ra....

13. Chương 13

Cái gọi là bệnh tới thì như núi đổ, sau khi Tạ Phi thức dậy cảm thấy gân cốt như bị kéo ra tàn bạo mà cọ rửa một trận, cả người đều không còn sức lực, vén chăn lên bước chân xuống đất, đầu gối mềm nhũn thiếu chút nữa đã ngã xuống đất.

Trên người rất nhẹ nhàng khoan khoái, không có cảm giác mồ hôi ẩm ướt, vỏ chăn giường cũng đều được đổi toàn bộ, thậm chí quần áo trên giường bị cậu vứt lung ta lung tung cũng đều được giặt sạch sẽ treo ở trên ban công dưới ánh nắng chiều.

Cậu không phải bị sốt đến choáng váng chỉ cần nhắm là thấy Cố Khải ở bên cạnh chăm sóc mình.

An ủi sợ mình uống thuốc đắng, chạy vào chạy ra lấy khăn lạnh đắp lên trán của mình, thậm chí là lúc mình ngủ đem mình chuyển lên ghế salông, thay drag giường chăn gối cho mình rồi cẩn thận ôm mình để lên giường, muốn hôn môi mình rồi lại chỉ để sát vào sau đó lẳng lặng mà nhìn mình mấy giây mới rời đi.

Cậu có thể cảm giác được nhiệt độ và hơi thở của Cố Khải bên cạnh mình mang theo một luồng ấm áp.

Lại như giống như là nằm mơ.

Coi như giống như bây giờ Cố Khải chỉ ở bên cạnh mình khi mình sinh bệnh thậm chí nguyện ý tới chăm sóc mình, cậu cũng đã rất thoả mãn, mặc dù trong lòng muốn nhiều hơn nữa.

Anna nói với mình, lúc Cố Khải tới nhà cô lấy chìa khóa về mặt vô cùng lo lắng và sốt sắng, thậm chí không dễ phát hiện đối với việc Anna giữ chìa khóa nhà Tạ Phi tỏ ra vô cùng đổ kị. Mặc dù được giới truyền thông đánh giá là có kỹ năng diễn xuất ưu dị, hi vọng trở thành người nổi nghiệp của các thiên vương nhưng Cố Khải cũng không có cách nào che giấu suy nghĩ chân thật trong lòng.

“Những thứ này không thể nào lừa người, Tạ Phi, tại sao cậu không tin Cố Khải nguyện ý cùng cậu nói chuyện quá khứ, hoặc tương lai của hai người?”

Cậu đứng ở cửa sổ nhìn dương quang ở phía xa xa, ánh nắng chiều cuối cùng mang theo nhiệt độ ấm áp sắp chìm vào trong đêm tối.

Bên cạnh là quần áo của cậu được Cố Khải giặt sạch sành sanh chỉnh tề phơi lên móc áo, phơi dưới ánh mặt trời một ngày đã khô tắn ra mùi bột giặt cùng hương vị của ánh nắng mặt trời.

Đúng nha, tại sao không thử một lần? E rằng, e rằng Cố Khải cũng đã yêu mình.

Nhưng mãi đến khi tia nắng cuối cùng biến mất vào tầng mây, Tạ Phi cũng không có dũng khí gọi một cú điện thoại.

Đem quần áo đã phơi khô lấy xuống, rồi chỉnh tề gấp kỹ, được nuông chiều từ bé lúc này Tạ thiếu gia mới kinh ngạc phát hiện ồ Cố Khải giúp mình giặt nhiều quần áo đến như vậy nha...

Sau đó đem đầu vùi vào đồng quần áo kia ngoại trừ mùi vị ấm áp của ánh nắng mặt trời cậu còn nghe mùi nước hoa quen thuộc trên người Cố Khải.

Thực sự là yêu Cố Khải quá đi.

Thế nhưng càng thích người thì càng không dám đi tìm chứng cứ xem đối phương có thích mình cũng như mình thích anh hay không. Rõ ràng khi mới bắt đầu có thể nói yêu đương bình thường, thế nhưng tại sao cuối cùng lại lựa chọn cách để Anna đem thẻ mở phòng cùng hợp đồng giao cho Cố Khải, sau đó nói cho anh biết có thể nâng đỡ anh nhưng anh phải ngủ với mình chứ?

Khi đó chính mình trốn ở sau cây cột nghe Anna từng chữ từng chữ nói ra những lời mình giao phó, cậu lo lắng đến nỗi xuyết đem đầu lưỡi cắn đứt, về mặt Cố Khải khi mới nghe cũng kinh ngạc sau đó mới từ từ nói: “Được rồi, để tôi suy nghĩ một lúc đã.” Lúc đó cậu mới bình phục lại tâm tình, xoay người uống nước mà tim đập mạnh như đánh trống.

Lại như đối với Cố Khải động lòng như phút ban đầu vậy.

Trên kệ bếp để một nồi đất, bên trong là cháo đã nấu rất nhừ, cho dù đã để rất lâu vẫn giữ được độ ấm, mở nắp xoong là có thể dùng cái muôi múc từng muỗng từng muỗng mà ăn.

Cậu ăn cháo được nấu rất nhừ, phối hợp dưa muối ướp xì dầu và tương rất thơm ngon, cho dù sau khi bệnh vẫn còn suy yếu không có khẩu vị, cho dù không thích ăn cháo nhưng Tạ Phi nhìn cũng thèm nhỏ dãi.

Thật ra vì nồi cháo này là do Cố Khải nấu nên có ý nghĩa phi phạm!

Nhưng hôm nay Cố Khải không để lại cho mình tờ giấy nhỏ, Tạ Phi rất thất vọng.

Dù rất thất vọng nhưng Tạ Phi vẫn mong đợi điện thoại của Cố Khải đợi đến hừng đông, tuy rằng bình thường cũng không có điện thoại.

Thế nhưng người đang bệnh tương đối yếu đuối nên Tạ Phi rất muốn bộc bạch với Cố Khải tâm ý của mình, muốn kể cho Cố Khải nghe mình đang ăn cháo anh nấu, lúc ăn dưa muối và tương Cố Khải mua về lại vô cùng nhớ Cố Khải.

Hơn nữa, cậu lại rất muốn ăn món nướng nha! Bị bệnh nên miệng lưỡi cậu giống như bị mất hết cảm giác, cho dù là dưa muối ướp xì dầu hoặc là tương cũng thấy rất nhạt nhẽo, nhất định phải ăn thịt nướng, muốn thịt nướng trên than hồng chảy mỡ phát ra tiếng “Xì xì”, mỡ bóng loáng lấp lánh trên những xiên thịt mới có thể cứu vớt động viên tâm thần của cậu.

Thế nhưng Cố Khải không có gọi điện thoại đến, cũng không xuất hiện trước cửa nhà cậu.

Tạ Phi ngồi ở trong phòng khách một bên chơi điện thoại di động, một bên lắng tai nghe tiếng thang máy bên ngoài, hy vọng có thể nghe thấy tiếng thang máy dừng ở tầng lầu này “Keng” một tiếng, sau đó Cố Khải đến gõ cửa nhà của mình, vậy thì quá tuyệt vời rồi!

Cậu nhất định sẽ mời Cố Khải đi ăn đồ nướng! Sau đó nói cho Cố Khải biết mình rất yêu anh, hi vọng anh có thể cùng mình nói chuyện yêu đương.

Mặc dù ở bên cạnh lò nướng nói với người khác chuyện này rất là kỳ quái, thế nhưng xét thấy quan hệ giữa cậu và Cố Khải vốn cũng rất kỳ quái, như vậy phương thức thổ lộ có kỳ quái một chút cũng có thể lý giải.

Thế nhưng mãi đến khi cậu ngủ quên trên ghế sa lon Cố Khải cũng không có đến.

Cũng không có gọi điện thoại, cũng không có gửi tin nhắn.

Cố Khải đang làm gì đấy? Anh đang bận làm việc?

Vì chăm sóc một kim chủ luôn khó chịu hay tức giận lại kiêu ngạo, khi sinh bệnh mặc dù không có khóc khóc chít chít thế nhưng lại trưng ra một bộ mặt oan ức như ngay lập tức liền có thể bấm ra nước Cố Khải phải bỏ qua một số công việc, cho nên anh phải nhanh bù đắp lại.

Như vậy anh mới có thể tiếp tục đến nhà Tạ Phi chăm sóc cậu!

Lần này lấy lý do là cậu mới vừa hết bệnh người tương đối suy yếu, cho nên cần mình chăm sóc thật tốt.

Đương nhiên, chìa khóa liền ở trong tay của anh, anh nói lý do gì thì là lý do đó, không có lý do gì cũng được nữa.

14. Chương 14

Tạ Phi nằm trên ghế sa lông chơi điện thoại di động, tùy tiện tìm tên Cố Khải là có thể nhìn thấy đủ loại tin tức liên quan tới anh.

A thì ra hôm nay Cố Khải có chương trình phỏng vấn..

Tham gia chương trình phỏng vấn Cố Khải mặc âu phục đơn giản thân hình cao lớn đầy soái khí tay cầm điện thoại di động từ xe bảo mẫu bước xuống, vẫy tay chào hỏi các fan hâm mộ. Hình ảnh đó lọt vào dưới

ống kính hiện ra vô cùng đẹp mắt sinh động khiến người nào đó nhìn cũng đỏ mặt.

Nhìn những bình luận dưới tấm ảnh đẹp của Cố Khải tất cả đều là những lời khen Tạ Phi cảm thấy mình có chút đỏ kị. Cậu tức giận dùng dùng viết lời bình: “Ai nha thật là đẹp trai!”, “Tôi muốn ôm Khải Khải hôn một cái!”.

Rõ ràng tôi mới là người thích anh ấy nhất, hừ.

Cậu tỉ mỉ thưởng thức những tấm hình của Cố Khải, nhiếp ảnh gia này chụp rất đẹp, dưới ống kính là một Cố Khải vô cùng đẹp mắt rất là phong độ, cậu hài lòng lưu một đồng lớn hình ảnh vào điện thoại di động, tiện tay nhìn lại những hình ảnh mình đã lưu trữ.

Nhìn những hình ảnh trong điện thoại di Tạ Phi vô cùng vui sướng, nhưng thẻ nhớ 16G cũng đã sắp dùng hết, quyết định ngày mai sẽ đi mua cái thẻ 128 G dùng để lưu trữ những bức ảnh của Cố Khải.

Đang chìm đắm với những hình ảnh đẹp của Cố tiên sinh, Tạ Phi đột nhiên nhìn thấy tin nhắn của Anna gửi tới:”Weibo của cậu sao vậy, cậu nhìn lại xem?”

Mặc dù biết ông chủ của mình yêu thầm Cố Khải, thế nhưng khi lấy điện thoại di động ra nhìn thấy trang của Cố Khải được Tạ Phi viết những bình luận yêu thương Cố Khải như những fan cuồng, Anna vẫn không nhận được khoe môi co quắp mấy lần.

Nhưng bây giờ việc làm đầu tiên là phải nhắc Tạ Phi xóa mấy bình luận này. Tất nhiên trước khi xóa cô đã chụp tất cả lại để ngày sau có lý do uy hiếp Tạ Phi tăng tiền lương,

Đương nhiên, cũng có thể làm lấy những cái này làm chứng cứ, nhìn hai người kia cứ làm bộ không thích nhau thật sự là quá thất đức.

Cố Khải bên kia công việc vừa kết thúc lập tức vội vã tạm biệt, cũng không quản các nhân viên phía sau kinh ngạc thảo luận: “Oa Cố Khải hôm nay sao lại đi vội như vậy?”

“Là muốn đi hẹn hò sao?”

“Chuyện đó làm sao có khả năng! Cố Khải sao có thể có bạn gái!” Đạo diễn nghe mọi người nói như vậy vỗ vai Cố Khải cười đầy thâm ý bước đi ra ngoài.

Bạn gái không có, mà người ta có bạn trai.

Tĩnh lại đi Cố Khải, đó là kim chủ của mình đó được không?

Đắm chìm trong mộng đẹp, Cố Khải dựng thẳng cổ áo đeo kính đen đội mũ, vội vã hòa vào dòng người tấp nập trên đường cái, tâm tình giống thiếu nữ 18 tuổi tràn đầy ngọt ngào.

Rất muốn nhanh chóng nhìn thấy Tạ Phi a...

Nấu cháo cho em ấy không biết em ấy nhìn thấy chưa.. chắc là ăn rất ngon. Mình đã dựa theo cách dạy trên internet, chắc chắn sẽ không dở được ...

Nhưng Tạ Phi hình như không thích ăn cháo, trước đây cho mua cháo cho cậu đã bị cậu bỏ đi..

A sao lại cứ xoắn xuýt như vậy

... nhưng lập tức có thể nhìn thấy Tạ Long Long thì rất vui vẻ nha!

Cực kỳ vui vẻ!

Người qua đường nhìn thấy một người thanh niên cao lớn cười thành tiếng mà dồn dập né tránh, không hẹn mà cùng hoài nghi có phải bệnh viện tâm thần quên đóng cửa.

Cảm nhận được ánh mắt kỳ lạ của những người đi đường nhìn mình Cố Khải cũng không để ý chút nào, thậm chí còn cười híp mắt nhìn người qua đường phóng điện, Cố minh tinh tâm tình vui vẻ càng toả ra mị lực, càng hiện ra vẻ mê người suốt khí.

Phía sau có các cô gái trẻ xì xào bàn tán.

A: “Bạn nhìn xem đó có phải là Cố Khải không? Nhìn thật giống nha...”

B: “Sao có thể là anh ấy được, không phải ngày hôm nay anh ấy có chương trình sao? Văn phòng làm việc của anh ấy có đăng bức ảnh mới này.., bạn xem đi.”

C: “Ai nha...Cố Khải của chúng ta thật là đẹp trai!”

A: “Đúng rồi đúng rồi, Cố Khải là chúng ta đẹp trai nhất”

B: “Cậu đi lên hỏi xem có phải là anh ấy không!”

Vô cùng không đạo đức mà lắng tai nghe các các cô gái dùng âm thanh siêu lớn nhưng tự cho là rất bí mật thảo luận, lòng hư vinh được thỏa mãn nhưng khi Cố Minh tinh nghe thấy có người muốn tới hỏi mình có phải Cố Khải không, lập tức dạt ra lao nhanh ra ngoài.

Các cô gái A&B&C:...

Biết thế nào là giàu đầu lòi đuôi không hả Cố tiên sinh?

Cố Khải chạy đến dưới lầu nhà Tạ Phi thì một đầu đã đầy mồ hôi, lúc tan ca anh cũng không nói cho người quản lý là mình muốn đi đâu chỉ nói có chút việc, cũng không có xe đưa đón, lại sợ bị người nhận ra nên không thể ngồi xe bus, giờ tan tầm cũng khó đón xe taxi. Anh chạy hơn nửa con phố mới gọi được một chiếc xe trông chừng tài xế lại không muốn đi, Cố Khải năn nỉ đủ đường nói mình có chuyện khẩn cấp tài xế mới mở lòng từ bi nói sẽ chở anh một đoạn đường.

Khi ngồi ở trên xe nghe đài phát thanh phát chương trình phỏng vấn ngày hôm nay của mình, người chủ trì hỏi anh: “Cố Khải tiên sinh có thể nói về chuyện tình cảm của anh được không?”

Lúc trước anh luôn ngậm miệng chỉ cười ha hả khi nghe hỏi về vấn đề tình cảm, nhưng lần này rất nghiêm túc trả lời đã có người yêu.

Nữ MC cũng giật mình dùng giọng điệu tò mò hỏi có thật không! Đối phương là người thế nào, ở đâu? Anh sững sốt vài giây, như là nghiêm túc suy tư tìm kiếm ngôn ngữ, rồi mới lên tiếng: “Là người rất tốt, rất đáng yêu.”

Lại làm cho nữ MC giả vờ khoa trương đáp lại: “Oa, vậy thì phải chúc mừng người kia của anh, có thể được Cố Khải vạn nhân mê của chúng ta yêu thích.”

Nhưng không biết Tạ Phi có thích mình hay không?

Lúc còn niên thiếu thanh xuân dùng tình bạn bè che dấu tình yêu thầm kín, khi mình hiểu được cậu thì có quá trễ không? Anh không muốn lại bỏ qua cậu một lần nữa. Cậu giống như là một con rùa vậy chỉ dám viết thư mà không dám gửi, tính cách tự ti chậm chạp không có cách nào đem một câu yêu thích nói ra khỏi miệng, lại lấy phương thức bao dưỡng mong giữ được người yêu bên cạnh mình, nếu có thể cùng anh đứng chung một chỗ đối với Tạ Long Long mà nói thì bao nhiêu đó cũng đủ rồi.

Thật là cực kỳ yêu em ấy mà! Mặc dù bây giờ gầy xuống nhưng vẫn không thích rèn luyện cho nên cái bụng thịt mềm nhũn trắng bóc, đặc biệt là hai bên eo bóp vào thì siêu cấp sướng khoái, ở trên giường bị bắt nạt sẽ lộ ra nụ cười ngượng rất giống lúc cậu không vui khi còn đi học, trước kia khi còn là thủ trưởng của mình gặp mình nói về nội dung hợp đồng, vẻ mặt của cậu cũng rất giống khi xưa ngồi giảng đề toán cho mình.

Trong lúc hợp cậu vô ý thức cắn cắn bút bộ dáng cũng rất giống lúc còn đi học.

Thế nhưng cũng chưa nói với anh gì cả.

Anh phát hiện Tạ Phi toát ra những động tác nhỏ rất giống Tạ Long Long anh chỉ yên lặng trong lòng suy nghĩ: “Ah,.. thật là đáng yêu nha.” Sau khi kết thúc cuộc họp anh kéo cậu làm một pháo, ở trong phòng

làm việc bị làm đến ý loạn tình mê mà vẫn phải giữ vững uy nghiêm và phong độ của người lãnh đạo thế nhưng thân thể dù sao cũng rất thành thật mà thần phục với nhục dục khoái cảm. Cậu bị dẫn vật vờn mắt hồng hồng, Cố Khải dụ dỗ mọi cách cũng không chịu làm càn mà kêu ra tiếng, thật sự là cực kỳ đáng yêu. Anh rất muốn có bảo bối thu nhỏ của Đơrêmôm đem cậu biến thành một người bạn tí hon bỏ vào trong túi sách của mình, đi đâu mang cậu theo, cũng không cho cậu rời xa mình.

Cố Khải nghĩ, mình bắt đầu trở thành người xấu rồi.

Giờ khắc này Tạ Phi đang làm gì đấy? Tạ Phi đang uống rượu.

Cậu gọi điện thoại cho Anna bị cô nói một câu “Cố Khải không phải đã yêu thích cậu sao?” Làm cho cậu vô cùng lằng lằng, cô lại thêm một tràng tràng hoàng trình trọng nói hươu nói vượn, nói chung chính là cổ vũ cậu dũng cảm nói cho Cố Khải biết mình thích anh, nhất định sẽ có hi vọng rất lớn! Cậu quyết định uống rượu để tâm thần bình tĩnh, tiện thể thêm can đảm một chút.

Hai ly rượu vang vào bụng, cậu mới phát giác được có chỗ không tốt.

Tửu lượng của cậu thật sự không tốt cảm thấy trên mặt mình rất nóng, cả người đều lằng lằng, giống như là ở trên mây, chân mềm nhũn, đi cũng xiêu vẹo.

Trên giá sách của cậu toàn là những bộ phim từ khi Cố Khải xuất đạo tới nay, những bộ phim này khi cậu là ông chủ (lúc trước) của Cố Khải rất dễ dàng tiện lợi mà kiếm được, thậm chí có rất nhiều cảnh hậu trường chưa công khai của Cố Khải đều do cậu lén lút cùng những đạo diễn và người sản xuất phim ăn uống linh đình mà có được, chỉ cần nhìn thấy không cần nói nội dung bên trong thì cậu đã giành lấy nhét vào trong túi.

Cố Khải thực sự là quá đẹp!

Tạ Phi ôm đầu gối ở trên ghế sa lon nhìn lên TV đang chiếu bộ phim đầu tiên của Cố Khải, lúc đó anh còn là thiếu niên mới vừa xuất đạo thanh xuân tươi trẻ thần thái tung bay, ánh nắng xuyên qua bóng cây loang lổ rơi xuống mặt của anh, ống kính quay phim quay cận mặt tựa hồ mỗi một sợi lông tơ có thể nhìn thấy rõ ràng. Cố Khải ngồi trên xe thể thao phát tay chào tạm biệt, khẽ cười, vẻ mặt của người thiếu niên không che giấu được tình yêu và sùng nịch.

Thật yêu thích anh nha, Tạ Phi xoa hai má đỏ bừng của mình, cảm thấy dường như Cố Khải ở trong màn hình đang nhìn mình tươi cười vô cùng xán lạn, làm người ta rất thẹn thùng nha.

Cố Khải thở hổn hển một đường chạy gấp rút vào thang máy, nếu lấy nón xuống có thể nhìn thấy đỉnh đầu của anh đang bốc khói, luống cuống tay chân khó khăn nhấn nút thang máy, chỉ nghe bên ngoài có giọng nữ la hét: “Chớ đóng chớ đóng chớ đóng cửa!” Chỉ thấy qua khe cửa thang máy anh cười đắc ý không chút do dự ấn nút đóng cửa, trước mặt cô gái cửa thang máy từ từ đóng lại.

Cô gái:??? Người này có bị bệnh không!!!!

Cố Khải rất có bệnh lạng lẽ đi tới nhà Tạ Phi lạng lẽ móc ra chìa khóa, lạng lẽ vào cửa.

Sau đó liền bị Tạ Phi ôm chặt lấy đè ở ngay huyền quan.

Ôm lấy người thấp hơn mình một cái đầu, đầy người đều là mùi rượu lại cũng không khó ngửi, vùi đầu trên hõm vai của mình giống như chó con ôm mình mà ngủ.

Quá nhiệt tình đi? Vạn vạn không nghĩ tới Tạ Phi lại uống say. Cố Khải có chút mơ hồ không thể đối với con ma men này biểu lộ được?

Tiểu ma men không chỉ là một con tiểu con ma men, say rượu Tạ Long Long còn là một tiểu sắc quỷ, không biết từ nơi nào học được hoa chiêu, đầu dựa vào trên vai Cố Khải hai tay vòng qua eo anh không thành thật sờ tới sờ lui, không biết lâu lâu cái gì, còn mang theo nụ cười sắc dụ.

Cố Khải chỉ mơ hồ nghe thấy Tạ Phi gọi mình tên, “Cố Khải... Hừ! Cố Khải!” anh nghiêng răng nghiêng lợi, âm thanh cậu than thở cũng nhu tình như nước.

Anh dựa nghiêng ở nơi huyền quan đè lên phía sau tử giày làm trên lưng đau đớn, Tạ Phi lại mềm nhũn như không xương đem toàn bộ trọng lượng thân thể đè trên người anh, giống như con chó lớn treo ở trên cổ anh.

Cố Khải ôn tồn mà dụ dỗ để cậu bỏ ra, không ngờ Tạ Long Long nghe anh gọi tên của mình, ngẩng đầu lên yên lặng nhìn Cố Khải. Cố Khải thấy cậu nửa ngày không lên tiếng, không biết làm sao phải nhìn qua chỗ khác. Không phải anh thẹn thùng mà ánh mắt Tạ Phi quá nóng rực, như thiêu đốt mình làm anh bắt đầu ngại ngùng.

Anh ôm tiểu ma men đang ngẩn người, đột nhiên người trong ngực ôm chặt mình, nhỏ giọng nói một câu: “Em yêu anh.”

Hoài nghi mình nghe lầm Cố Khải cúi đầu nhìn Tạ Phi, rồi hôn lên đôi môi mềm mại một cái.

Tạ Long Long uống rượu cũng trở thành một người rất nhiệt tình lần đầu chủ động buông thả hôn trả lại đối phương, ngay sau đó lại bất động, đại khái là bị rượu làm chóng mặt bây giờ đầu óc mới phản ứng lại biết mình đang làm gì, trong khi đầu lưỡi Cố Khải luồn vào trong miệng mình, mặt “Oanh” một cái liền đỏ như mông khỉ.

Thuận tiện cậu cắn Cố Khải một cái.

“Tê ha ——” bình thường không phát hiện, miệng của cậu vừa hạ xuống Cố Khải mới phát hiện rằng của Tạ Phi nhỏ nhưng rất bén, lập tức trên môi của anh bị cái miệng nhỏ của cậu cắn đến đau đớn.

Thế nhưng chút đau xót này không đủ kích lòng tự tin của Cố Khải. Đây là lần đầu tiên Tạ Phi đường hoàng nói yêu mình, huống chi thường nói say rượu nói lời chân thật, nhất định đây là suy nghĩ chân thật của Tạ Phi. Nghĩ đến đây, Cố Khải lập tức lại có thêm nhiều tự tin, một cái tay luồn vào áo hướng lên trên vuốt ve eo Tạ Phi, một bên tiếp tục hôn tiểu ma men đang mơ mơ màng màng dụ dỗ cậu nói yêu mình.

Đáng tiếc Tạ Phi kiên quyết không nghe theo, đầu óc cậu bị ngâm qua men rượu hiếm thấy linh quang lóe lên, cũng không biết làm sao lại thốt lên một câu “Đàn ông khi ở trên giường thì không nói chuyện thật lòng!”

Lúc Cố Khải mới xuất đạo nhận một bộ phim thần tượng, diễn một vai nam thứ xấu xa, lúc làm thương tổn trái tim nữ chính đã nói một câu như vậy, Tạ Phi nghiêm túc xem mỗi một bộ phim có Cố Khải biểu diễn, giờ khắc này cũng coi như là đã học tập đến cùng.

Đáng tiếc thiếu chút nữa làm Cố Khải một hơi nghẹn chết, tâm cũng trở nên nguội lạnh.

Tạ Phi mới vừa nói câu yêu mình vậy có tính hay không?

Tâm của Cố Khải còn chưa hết ưu sầu chuyện càng làm cho anh sầu hơn cũng đã tới.

Do men rượu làm cho tính tình thật phóng túng giờ phút này Tạ Phi trở nên đặc biệt nhiệt tình và ....thẳng thắn, đôi môi mềm mại bị hôn đến lấp lánh thủy quang, đầu lưỡi cậu như có như không liếm liếm môi Cố Khải, liếm đến trong lòng anh ngứa ngáy như bị móng vuốt mèo cào.

Lấy tay ôm sau gáy Tạ Phi làm cho nụ hôn sâu hơn, đầu lưỡi quấn quýt cùng nhau công đoạt hô hấp đối phương làm Tạ Phi vốn đã chóng mặt bị hôn càng làm đầu óc loạn như tương hồ, mãi đến khi dựa vào mạn giường mới thanh tỉnh lại.

15. Chương 15

Tuy rằng rất nóng lòng muốn đi vào thân thể của đối phương, nhưng anh vẫn muốn xác nhận tâm ý của Tạ Phi.

“Em yêu anh có đúng hay không?” Một bên hôn nhẹ Tạ Long Long, một bên cởi quần áo của cậu lại còn phải hỏi vấn đề quan trọng này, Cố Khải thực sự bận vô cùng.

Tạ Phi ngược lại rất hưởng thụ Cố Khải chủ động, không xương cốt treo ở trên người anh, kêu giờ tay thì giờ tay, kêu nhắc chân thì nhắc chân, ngoan ngoãn nghe lời đem quần áo cởi sạch sẽ, “Oạch” một cái trón vào trong chăn, mặt đỏ bừng bừng.

Kỳ thực cậu đã tỉnh rượu rồi, chút rượu kia không làm cậu quá say vừa mới một phen vận động rượu cũng

đã sớm phát tán hết.

Chỉ là cậu rất thẹn thùng.

Mới vừa rồi cậu đã nói yêu Cố Khải!!!! Cố Khải còn hỏi có phải là thật hay không!!!! Có phải là anh ấy cũng yêu mình hay không a a a a a a! Rất muốn gào lên, rất muốn quay vòng nhảy nhót a!!! Thế nhưng không thể, như vậy: quá bánh bèo.

Tạ Phi là gay từ trong máu trốn ở trong ổ chăn giọng ồm ồm, không ngẩng đầu lên, hỏi Cố Khải: “Anh có thích em hay không?” Ngữ khí như là trăm phần trăm anh dám nói không thích là chết chắc, em sẽ lập tức đuổi anh ra ngoài!

Rất là đáng yêu.

Từ góc độ của Cố Khải nhìn thấy Tạ Phi chỉ có lộ một nhúm tóc nhỏ và cái tai ra ngoài, trong lúc nói chuyện cử động cọ tới cọ lui, có thể tưởng tượng người ở trong chăn mặt đỏ như xuất huyết, vẫn còn phải cắn răng giả bộ hung tợn uy hiếp mình nhất định phải yêu cậu.

Ngủ gật sao lại phải uy hiếp chứ, mình vốn yêu em ấy mà.

Cho nên anh dùng hành động thực tế đáp lại.

Đột nhiên không kịp chuẩn bị chăn liền bị người xốc lên, vừa mở mắt cậu thấy Cố Khải cũng thân thể trống trơn, tiểu Khải cũng vô cùng có tinh thần chào hỏi Tạ Phi, vô cùng đòi phong bại tục.

Tắm chăn đầy run lên đem hai người trùm lại toàn bộ, như là trẻ em buổi tối chơi trò trốn trong ổ chăn lặng lẽ tâm sự. Khi tuyên bố tình yêu cũng phải lặng lẽ, bởi vì những lời này rất buồn nôn nên chỉ để hai người nghe thấy.

“Anh cũng yêu em, Tạ Long Long, từ lúc đi học đã bắt đầu yêu em rồi.”

Đã rất lâu không nghe người khác kêu tên Tạ Long Long, nhất thời cậu cũng ngẩn người.

Không biết lúc nào bị ôm eo ngồi ở trên bụng đối phương, Tạ Phi theo phản ứng nhắc thân người lên một chút mới ngồi xuống, lại ngồi ngay địa phương làm người ta lúng túng.

Có cái gì đó cứng rắn để ngay cái mông của cậu

“Bí mật sớm đã bị phát hiện rồi.”

Cố Khải cười rộ lên là một nụ cười rất quen thuộc, khi kéo Tạ Long Long không nguyện ý chơi bóng rổ anh thường hay cười như vậy, một nụ cười đáng ghét muốn ăn đòn.

Tạ Phi chỉ muốn tìm cái động nào đó chui vào, cũng không muốn nhớ lại những chuyện lúc thời kỳ trưởng thành có liên quan đến Cố Khải, những hồi ức đó mang đến cho cậu rung động và khổ não, vào giờ phút này đã bại lộ tất cả.

Thế nhưng trọng điểm là...

“Cái gì gọi là lúc đi học đã yêu em!” Tạ Phi một quyền đánh vào ngực Cố Khải nói: “Anh biến thái à! Sao lại có thể yêu em khi đó chứ! Biến thái!” Trong khoảng thời gian ngắn cậu kích động không biết nên nói cái gì, chỉ có thể “Biến thái biến thái” mà mắng đối phương, cho nên không thấy đôi mắt của Cố Khải từ từ tối lại.

Nắm đấm của cậu đột nhiên bị giữ lại, không biết lúc nào mà anh đã ngồi dậy vẻ mặt vô cùng nguy hiểm tới gần cậu, trên mặt vẫn là nụ cười tựa không phải cười, nụ cười này được tạp chí bình chọn là “Nam thần có nụ cười mê người nhất”, nên đương nhiên Tạ Phi cũng không cách nào từ chối.

“Nếu Long Long nói anh biến thái, vậy thì nhất định phải thỏa mãn em rồi.”

Mông thịt bị hai tay nhào nặn, hai điểm hồng trước ngực bị ngậm ở trong miệng dùng răng nanh tinh tế mài ép, chỉ có một bên được yêu thương đến nỗi một bên khác bị lạnh nhạt không nhận được ưỡn ngực cầu xin đối phương xoa xoa, đối với việc mỹ vị chủ động đưa đến tới trước mặt tất nhiên là Cố Khải không có lý do cự tuyệt.

Hai chỗ mẫn cảm được luân phiên âu yếm mang tới khoái cảm làm Tạ Phi không nhận được ngậm khe ra tiếng, quá lâu không có thưởng thức qua tư vị tình dục thân thể rất là mẫn cảm lập tức thực tủy biết vị mà cầu xin càng nhiều, càng sâu hoan ái.

Phía sau hậu huyệt hư không muốn vật gì đó lấp đầy, muốn tiếp xúc càng sâu, nhưng chỉ hơi hơi tiếp xúc, cảm giác cương cứng nóng bỏng làm cho cậu hồi tưởng lại lúc ở dưới thân anh bị anh khống chế mà phát sinh ra khoái cảm.

Như là cảm thấy cậu đã khó nhận Cố Khải lại định lực mười phần càng ra sức trêu chọc để Tạ Phi phản ứng, nhìn cậu từ trên xuống dưới thậm chí vành tai đều hồng như xuất huyết, cũng vẫn có thể xem là một lạc thú.

Mãi đến khi bị Tạ Phi nắm tiểu Cố Khải mạnh mẽ bóp một cái, đồng thời tức giận nói một câu: “Anh còn là đàn ông sao??”

Để chứng minh mình hùng phong Cố Khải lập tức trở nên dũng mãnh, đã sớm khởi động trò vui mới dài dằng dặc, bên trong hậu huyệt đã ướt đầm dễ dàng chứa ba ngón tay của anh, đốt ngón tay hơi cong ở trong đó ác liệt mà nghiền ép điểm mẫn cảm nhô ra, Cố Khải hết sức hài lòng cảm thụ được người dưới

thân trong nháy mắt vòng eo trở nên mềm mại cùng với tiếng rên rỉ bắt đầu phát ra.

Phi thường dụ người.

Cố Khải liếm liếm môi, nhận được cảm giác kích động muốn thừa thể xông lên đem tính khí cương cứng đến sắp nổ tung đâm vào nhưng anh sợ làm vậy sẽ bị Tạ Phi một cước đạp xuống đất, chỉ nắm eo cậu để hậu huyết ướm ất nhắm ngay tính khí của mình chậm rãi, không cần suy nghĩ nhấn xuống.

Quy đầu bị nhét vào hậu huyết anh bèn nảy ra ý đồ xấu ở bên tai Tạ Phi gọi nhũ danh của cậu: “Long Long, giỏi quá nha, ăn vào hết luôn đi.”

Bị dọa đến run lên Tạ Phi cứ như vậy nuốt vào hết còn thít to lớn.

Tạ Phi & Cố Khải:...

Tình cảnh nhất thời có một ít lúng túng.

Thừa dịp Tạ Phi vẫn còn trong khiếp sợ, Cố Khải lập tức đỡ eo Tạ Phi bắt đầu cử động. Vì vậy Tạ Phi một tiếng “Khốn kiếp!” chưa kịp thốt ra miệng nửa đường bị xoay chuyển trở thành một tiếng cực kỳ uyển chuyển trôi chảy “A a ~” âm cuối còn ra vẻ thiên kiều bá mị, vật của Cố Khải chôn sâu với trong cơ thể cậu lập tức cứng rắn bành trướng thêm một vòng.

Nhục đạo ấm áp như nhận biết được nhiệt tình của chủ nhân siết chặt lấy tính khí, vì liên quan đến tư thế cơ thể mà tính khí tiến vào càng sâu làm Tạ Phi có ảo giác sắp đem ngũ tạng lục phủ của mình đâm lệch vị trí, quy đầu thỉnh thoảng ma sát qua chỗ mẫn cảm, lại có ý đồ xấu cọ qua một chút rồi thôi dẫn tới cậu không tự chủ được lung lay vòng eo, muốn bù đắp cảm giác hư không trong thân thể.

Sau đó liền bị Cố Khải nắm chặt vòng eo, thay đổi tư thế áp đảo cậu dưới thân.

Còn dùng mỹ danh nói: “Em mới vừa hết bệnh, không thể không đắp chăn, sẽ bị cảm lạnh.”

Có bệnh a! Đã để trần đã lâu như vậy anh mới nhớ tới sẽ bị lạnh! Còn vận động ra mồ hôi như vậy làm sao lại bị cảm lạnh được!

Rất là tức giận mà.

Thế nhưng cho dù rất tức giận Tạ Phi cũng không có cách nào biểu đạt mình đang giận, nếu lấy tay cào sau lưng Cố Khải cũng sẽ bị anh coi như là cậu đang cố vũ càng thêm long tinh hổ mãnh.

Hận không thể đem cả hai túi cầu thít đưa vào luôn trong hậu huyết, Cố Khải nắm chặt eo Tạ Phi không

khách khí mãnh liệt ra vào làm cho tất cả âm thanh đều vỡ vụn, chỉ có thể ở trong cuồng hống phát ra tiếng rên rỉ ngán ngùi.

Dường như là do ma sát nên bên trong hậu huyết từ từ ấm lên, khoái cảm làm cho nhục đạo trở nên mềm mại, mỗi một lần côn thịt không khách khí đi vào bên trong, vách tường thịt như lưu luyến không rời mà ngậm mút tính khí của Cố Khải.

Tạ Phi đang trầm mê bên trong khoái cảm khóe mắt ửng đỏ, hai chân cũng bất tri bất giác quăn lấy vòng eo săn chắc nghênh hợp với nhịp điệu ra vào của anh.

Cố Khải cúi người nhìn cậu, bởi vì quá nhiều khoái cảm tích lũy mà hơi thất thần, trong mắt phản chiếu ra hình ảnh của mình. Cậu đã sớm rút đi về ngây ngô mà trở nên thành thực, hai má thon gầy chỉ tỉ mỉ nhìn mới có thể phát giác ra hình ảnh năm xưa. Đặc biệt là khi bị nhìn chăm chăm bộc lộ ra vẻ quẫn bách và ngượng ngùng.

Nhưng cậu bây giờ mồ hôi chảy đầy người đáng vẻ lại giống ngày xưa như đúc.

Cũng rất may là hai người dùng phương thức sai lầm để bắt đầu nhưng đến cuối cùng vẫn là happy ending.

Trong lúc đang lên cao trào Cố Khải cúi người, hai tay giao hòa nắm chặt tay Tạ Phi ghé vào lỗ tai cậu nhẹ nhàng nói: " Anh yêu em."

END

16. Chương 16: Phiên Ngoại Một: 30 Điều Khi Ở Chung

1. Ôm nhau ngủ

Cố Khải rất thích ôm Tạ Phi ngủ, ôm như một cái gối ôm.

2. Cùng ra ngoài mua sắm

Khi đại minh tinh cùng người yêu đi mua sắm mà bị người nhận ra thì thật nguy hiểm.

Thế nhưng cùng tay nắm tay nhau mà chạy trốn cũng là một chuyện rất thú vị.

Bởi vì khi Tạ Phi khom người thở hổn hển mặt đỏ bừng bừng cười rộ lên bộ dáng rất đáng yêu.

3. Nửa đêm cùng nhau xem phim kinh dị

Xem một chút Tạ Phi sẽ lặn vào trong lồng ngực Cố Khải, sau đó sẽ không có người tiếp tục xem phim.

4. Tạ Phi tức giận muốn xuống giường.

Bị Cố Khải hôn một cái, Tạ Phi không có cách nào rời giường.

Nói chuẩn xác là cả ngày cũng không thể rời giường.

5. Làm cơm

Bạn cho rằng trong nhà dày đặc các thực đơn những món ăn ngon bên ngoài sao lại không dùng?

6. Tổng vệ sinh

Công ty quản lý dọn dẹp gia đình có tác dụng ở chỗ này.

7. Xem lướt qua ảnh chụp hồi xưa.

Tạ Phi sẽ đổ mặt liêu mạng che bức ảnh không cho Cố Khải nhìn thấy cậu bé mập trong hình, cậu sẽ rất ... ngại ngùng.

10. Hôn chào buổi sáng

Không cho dễ dàng hôn, bởi vì hôn xong không có cách nào rời giường được.

11. Thay đổi phương chọn lựa quần áo

“Tất cả đều nghe theo anh...” Tạ Phi nằm trên giường ngáp một cái nhìn Cố Khải ở trong phòng phối hợp quần áo cho mình.

12. Thảo luận đề tài liên quan đến súng vật.

“Nuôi một người là đủ rồi.” Cố Khải nói.

13. Một bên bị bệnh liệt giường

Hiếm thấy một lần Cố Khải bị bệnh liệt giường, chẳng qua chỉ là phát sốt tầm thường, Tạ Phi lo lắng đến nỗi muốn bệnh luôn.

14. Giấc ngủ trưa

Không có thời gian ngủ

15. Giúp đối phương sấy tóc

Thối thối một chút là lăn lên giường.

16. Sau khi tắm rửa chung

Sau đó là chạy lên giường.

17. Chúc mừng kỷ niệm một ngày nào đó.

Ngày kỷ niệm của Cố Khải nhiều vô cùng, lần thứ nhất quen biết, lần thứ nhất hai người nói chuyện, lần thứ nhất đi đến nhà Tạ Phi, lần thứ nhất ngủ ở nhà Tạ Phi, lại một lần nữa gặp lại, xác định quan hệ yêu đương, lần thứ nhất lên giường...

Vân vân, rất nhiều đến nỗi Tạ Phi cũng không nhớ rõ ngày kỷ niệm gì.

“Anh muốn chúc mừng ngày kỷ niệm vì muốn tìm cớ lên giường phải không???”

Lại một lần Tạ Phi hỏi như thế trong ngày kỷ niệm.

18. Đưa đối phương về nhà

Tự cho là võ trang đầy đủ sẽ không bị nhận ra mình là đại minh tinh, trong n lần tới đón Tạ Phi về nhà đều bị quần chúng nhân dân truy chặn muốn xin kí tên, nên Tạ Phi yêu cầu đừng đến nữa.

19. Rời nhà trốn đi

Quá ngây thơ, cũng không có cơ hội rời nhà trốn đi để phát tiết tâm tình.

20. Một niềm vui bất ngờ

21. Trên nóc nhà ngắm sao

Nhà trong thành phố còn không có sân thượng làm thế nào ngắm sao.

22. Một tai họa bất ngờ

Bất kể là khó khăn gì, đều đã có Cố Khải

23. Thảo luận liên quan đến đề tài con cái

“Nếu như Tạ Phi có thể sinh...”

Sau đó Tạ Phi lập tức bị làm....

“????? miêu miêu miêu?????”

24. Vì thời tiết ác liệt bị nhốt ở trong nhà

Ngủ.

25. Uống say

Khi uống say Tạ Phi rất đáng yêu.

26. Đùa giỡn không ảnh hưởng đến toàn cục.

Đánh đánh liền đánh lên giường.

Tạ Phi từ đây từ chối đùa giỡn, trò đùa trẻ con cũng không thể.

27. Mặc lộn quần áo

Tạ Phi mặc áo sơ mi của mình lộ ra hai cái chân, mơ hồ lộ ra vòng eo mé người cùng với cái mông tròn, thật sự là... Làm người huyết thống căng phồng.

Rất muốn có ngày đó.

28. Một bên bị thương nhẹ

Tạ Phi muốn hù chết tôi hả!

“Sau này không quản có chuyện gì nhất định phải nói cho em biết!” Người yêu bị thương mà mình nghe tin tức trong TV trong mới biết điều này làm cho Tạ Phi không vui, thế nhưng được Cố Khải bảo đảm về đến nhà hôn nhẹ trấn an, ôm một cái là có thể cân nhắc tha thứ cho anh.

29. Bất ngờ cầu hôn

“Gả cho anh đi.”

Vẫn là cách cầu hôn kinh điển, khi ngồi trên vòng bánh xe quay lên chỗ cao nhất trong nháy mắt Cố Khải móc ra nhẫn gỏ quỳ xuống cầu hôn, vẫn làm cho Tạ Phi sửng sồ tại chỗ.

Lúc bị hôn anh ghé vào lỗ tai cậu nói: “Không nói lời nào là đồng ý rồi nha.”

Bị kích động muốn nói được được được em đồng ý... Tạ Long Long cắn làm bị thương đôi môi.

30. Lăn sàng đan

Quá tình dục, không thích hợp miêu tả.

17. Chương 17: Phiên Ngoại Hai: H Nơi Ôn Tuyền

Sau khi tuyên bố công khai quan hệ với công chúng sự nghiệp của Cố Khải không có gì bất ngờ cũng gặp một ít khó khăn. Nhưng anh cũng không để ý tới những việc này, ngược lại làm cho Tạ Phi rất hổ thẹn vì mình hại Cố Khải mới để xảy ra chuyện này, cả ngày khuôn mặt cứ nhăn nhó.

Cố Khải không có cách nào, đành phải an ủi nói vốn là mình không muốn đóng phim, lúc nào cũng bận rộn không có thời gian cùng Tạ Phi ở chung, lúc này mới làm cho gương mặt nhăn nhó hơi lộ ra nụ cười.

Ngày nào đó, Cố Khải quyết định dẫn Tạ Phi đi chơi, mình chạy xe chở người yêu ra vùng ngoại thành hưởng thụ một kỳ nghỉ hiếm khi nào có được. Lúc trước nghe nói có một khu ôn tuyền mới mở vị trí kín đáo, hoàn cảnh tốt thích hợp ở cùng với người yêu.

Thích nhất chính là có thể cùng một chỗ với người yêu.

Ngủ suốt đường đi, ở trên xe rất ấm nên mặt Tạ Phi đỏ bừng bừng bị hôn môi cực kỳ ôn nhu mới tỉnh lại, có chút ngượng ngùng xoa xoa mặt xác định mình không có ngủ đến chảy nước dãi bị Cố Khải nhìn thấy.

Tạ Phi ngoan ngoãn đáng vẻ mềm nhũn thật sự rất đáng yêu. Cậu mới vừa tỉnh ngủ hồ đồ vô tri nhìn Cố Khải, Cố Khải liền cảm thấy bụng dưới căng thẳng, lập tức có phản ứng.

Mới ngủ dậy còn mơ màng Tạ Phi bị bắt đi vào phòng riêng. Cố Khải rất vừa ý nơi này tính tư mật đầy đủ, vừa có thể tắm ôn tuyền vừa có thể hưởng thụ không gian của hai người, cũng bớt đi rất nhiều phiền phức. Khi tiến vào phòng riêng, vừa mới đóng chắc cửa Cố Khải đã khí thế hùng hổ hôn cậu.

Trong phòng máy điều hòa nhiệt độ đủ cao, tay của anh lần theo vạt áo sơ mi của cậu tiến vào, cậu dạo này bị nuôi phát mập lên không ít, trên eo thịt sờ vào mềm nhũn, cảm giác rất là thích thú. Da thịt bị sờ ngứa Tạ Phi chỉ muốn cười, nhưng Cố Khải vẫn luôn ngậm đầu lưỡi của cậu không chịu buông, nên cậu chỉ có thể râm rì oán giận, tiện đường lấy tay đâm vào lưng Cố Khải để cho anh cách mình xa một chút ngược lại bị hôn càng sâu.

Trong phòng nhiệt độ quá ấm áp, đối phương hôn sâu trêu chọc cũng làm cho nhiệt độ lên càng cao hơn, không bao lâu Tạ Phi ra một thân mồ hôi.

Cố Khải ngược lại rất sáng khoái, hai ba lần là đem y phục của chính mình cởi sạch sẽ, lộ ra thân hình tuyệt mỹ, tiểu Cố Khải cũng khí thế bừng bừng, Tạ Phi nhìn thấy đỏ mặt không dám nhìn anh nữa.

... Thật lớn.

Một ít ý niệm kỳ quái một bốc lên không thể cứu vãn, cậu ngồi xổm ở trên sàn tatami nhìn Cố Khải ở nơi đó chuẩn bị đồ đi tắm, muốn che giấu dưới thân của mình đã có biến hóa lại không biết đã bị đối phương sớm phát hiện, nhìn cậu lộ ra một nụ cười cực kỳ vi diệu, làm Tạ Phi bị dọa mặt càng hồng giống như trái táo chín.

Cố Khải lại rất thản nhiên lửa thể nhảy xuống hồ nước làm nước tràn ra ngoài nhưng Tạ Phi cũng không hay biết, hai mắt cậu bận nhìn Cố Khải đắm đắm.

Không đợi cậu kịp phản ứng kịp, Cố Khải đã đi lại, cánh tay mạnh mẽ ôm lấy eo cậu, chỉ dùng một chút lực anh đã bị lôi kéo cậu vào lòng mình. Áo tắm kiểu Nhật rộng rãi giờ khắc này ở trong nước lại càng dễ dàng mở ra, ở trên mặt nước trôi nổi bồng bềnh.

Cúi đầu xuống là có thể nhìn thấy tính khí của Cố Khải đã sớm cương cứng khổng lồ, quy đầu màu đỏ tím kinh mạch sôi sục để ở bụng của mình, theo động tác của Cố Khải nhẹ nhàng trên dưới di động, linh khẩu đã tiết ra chất nhầy, ở bên trong một mảnh lông mao màu đen hiện ra đặc biệt dễ thấy.

Hình ảnh này kích thích hơi lớn, đợi đến cậu phục hồi tinh thần lại, trên người mình một mảnh quần lót che chắn cũng đã không còn.

Không khí ẩm áp mang đến cảm giác buồn ngủ cho tới giờ khắc này mới chính thức tiêu tan, nhục đạo bị tính khí lấp đầy, hậu huyết màu phấn hồng tham lam mở ra đóng lại hút cần tính khí đối phương, trong lúc ra vào làm cho dòng nước sóng động không ngừng tràn ra khỏi hồ chảy xuôi xuống đất.

Trước ngực đầu nhũ bị ngậm trong khoang miệng ẩm áp, vừa đau lại vừa có khoái cảm tê dại, nửa người dưới ngâm ở trong nước ẩm áp cảm thụ tuyến tiền liệt bị tính khí thô to ma sát sản sinh khoái cảm liên tiếp làm Tạ Phi không có cách nào ức chế rên rỉ thành tiếng.

Nghe tiếng người yêu rên rỉ đã khẳng định Cố Khải ra sức cày cấy đạt được hiệu quả tốt nhất, anh ôm lấy Tạ Phi làm cho hai chân của cậu quăn lấy hông của mình, cho nên hậu huyết đột nhiên mất đi sức mạnh chống đỡ mà co rút nhanh mang đến khoái cảm ngập đầu làm Cố Khải thiếu chút nữa bắn ra.

Không cẩn thận thiếu chút nữa bị kẹp đến bắn tinh cũng làm cho nam tính tự tôn chịu thử thách rất lớn, anh đem cậu đè vào thành ao, sau một hồi lâu vận động ra vào anh mới phóng thích vào trong cơ thể cậu.

Phía sau lưng làn da cũng bị ma sát đến đỏ bừng, Tạ Phi cũng tức giận dấm anh một cái.

Ngày hôm sau lúc trả phòng, cô gái tiếp tân và cô phục vụ phòng đang yên lặng quét dọn phòng của hai người lộ ra biểu tình vi diệu, tất nhiên chuyện đó sẽ nói sau.

18. Chương 18: Phiên Ngoại Ba: H Ở Cửa Sổ Sắt Đắt

Nhà của Cố Khải ở trên tầng cao nhất của cao ốc, đây là vấn đề lớn.

Tạ Phi có bệnh sợ độ cao đây là vấn đề nhỏ.

Như vậy căn cứ theo vấn đề này, khi Cố Khải đem Tạ Phi đè ở trước cửa sổ sắt đắt làm sẽ phát sinh chuyện gì?

Ở trên giường đã bị làm cho bắn ra một lần, Tạ Phi bị Cố Khải ôm lấy thay đổi tư thế di chuyển trong khi tính khí của anh vẫn còn trong cơ thể cậu. Tính khí của anh khổng lồ cương cứng ở trong cơ thể của cậu cũng theo động tác của hai người mà qua lại đánh xuyên, thỉnh thoảng ma sát qua điểm mẫn cảm, chỉ là trước sau không đâm đến cùng, trên chộc Tạ Phi không chịu nổi.

Nơi liên kết giữa hai người và đôi chân của Tạ Phi vòng qua lưng của anh là có thể sử dụng lực, mà hai chân mới vừa trải qua một hồi tình sự vì từ đầu tới cuối vẫn duy trì tư thế mở lớn thậm chí ngay cả bắp đùi cũng cảm thấy đau nhức không thôi, giờ khắc này mặc dù vòng qua eo của Cố Khải cũng chỉ nhẹ nhàng co quắp, ngược lại làm cho hậu huyết cũng tham lam mở ra đóng lại, mút chặt làm cho gân xanh trên trán Cố Khải cũng nhảy lên.

Tạ Phi treo ở trên người Cố Khải, tức giận mắng anh: “Cố Khải, anh thả em xuống!” Nhưng cổ họng cậu khàn khàn, rõ ràng là tức giận nhưng trong lúc ức chế xen lẫn tiếng rên rỉ thở dốc, ngược lại như là đang làm nũng như mời đối phương càng làm mạnh hơn sâu hơn nữa.

Tạ Phi bị làm đến ý loạn tình mê, nhắm mắt lại, nhỏ giọng từ trong lỗ mũi hừ hừ bảo Cố Khải nhẹ thôi, nhưng cậu lại cảm thấy chân của mình bị anh mạnh mẽ đẩy ra, tính khí trong cơ thể cậu xoay một vòng, vẫn không rời khỏi hậu huyệt. Chỗ mẫn cảm bị ma sát mang tới khoái cảm, làm cho cậu muốn đạt tới cao trào.

Cậu thấp hơn Cố Khải rất nhiều, tư thế như vậy làm cho chân của cậu không thể hoàn chỉnh mà chạm xuống mặt đất, chỉ có mũi chân miễn cưỡng chạm xuống đất. Đã như thế hậu huyệt lại càng co rút thêm mấy phần, Cố Khải lại sẵn sàng khoái đến không chịu được.

Nhưng Tạ Phi đang rên rỉ thì cảm thấy trên tay xúc cảm có gì không đúng lắm, đột nhiên mở mắt nhìn thấy trước mặt mình là cửa sổ sát đất rất lớn, phía dưới dòng xe cộ qua lại không dứt, bầu trời xa xăm đã nhuộm phải một tầng tà dương mỏng màu hồng. Cậu mới nhớ hôm nay mình tới nhà Cố Khải.

Bị cảnh sắc trên cao đột ngột đập vào mắt làm cho Tạ Phi sợ hết hồn, lỗ chân lông trên người sợ đến nổi dựng đứng, làm cho hậu huyệt cũng chặt chẽ co rút lại.

Cảm giác như bị điện từ lòng bàn chân chạy thẳng lên trán, vào lúc này Cố Khải lâm vào tình thế hết sức khó xử. Anh bị Tạ Phi kẹp đến phải bắn ra.

Sau khi trải qua lúng túng trầm mặc Cố Khải muốn cứu vãn chút thể diện phí công hé miệng muốn giải thích, việc quan hệ đến tôn nghiêm nam giới bị người yêu kẹp một cái mà lập tức tháo giáp khải khôi thật sự làm cho anh tối tăm mặt mũi, hướng chi sau đó Tạ Phi lại lập tức vô cùng tinh lực mười phần cười nhạo anh.

Khoang ngực chấn động cũng truyền đến trên người anh, Tạ Phi hiếm khi có cơ hội nhìn thấy Cố Khải thất thố muốn lớn tiếng cười nhạo nhưng cảm thấy khắp toàn thân một muốn đòi mạng, nỗ lực cười eo cũng đau, không thể làm gì khác hơn là rầu rĩ nín cười, nhưng đáng tiếc tư thế nín cười càng là làm chấn động đến đối phương ma sát đến phía sau cậu càng ngứa đến lợi hại.

Vì vậy cậu một bên nhin cười một bên an ủi Cố Khải: “Không... Không liên quan, em không biết... Sẽ không cười nhạo anh.” Nói xong lại cực ngốc mà cười khà khà hai tiếng, mười phần mười giấu đầu lòi đuôi.

Nam tính tự tôn bị đả kích lớn khiến Cố Khải trầm mặc nửa ngày, cuối cùng nhin không được đem Tạ Phi đặt ở trên cửa kiếng, dùng răng ngậm lấy phần gáy tinh tế liếm nhẹ, dưới thân cũng là gia tăng cường độ không ngừng ra vào.

Dịch bôi trơn hòa lẫn với tinh dịch lại một lần nữa được đẩy vào bên trong, thậm chí bị đánh thành bọt biển màu trắng dính đầy nơi miệng huyệt. Mỗi một lần ra vào bên trong hiện ra thịt huyệt màu phấn hồng, chất lỏng sền sệt từ bên trong hậu huyệt nhỏ xuống, chỗ hai người đứng trên sàn nhà rất nhanh đọng lại thành một bãi nước nhỏ.

Tính khí của Tạ Phi từ lâu đã lặng yên dựng đứng bị đỉnh lộng trên cửa sổ, phía trước mã mắt chảy ra tinh dịch cũng đem cửa sổ thủy tinh làm cho rối tinh rối mù.

Cố Khải từ phía sau sờ lên tính khí của cậu, mặc dù ở trạng thái hoàn toàn cương cứng nhưng tính khí của Tạ Phi cũng rất thanh tú đáng yêu, bị Cố Khải nắm trong tay rất có kỹ xảo xoa nắn, không tới hai lần Tạ Phi liền bắn ra.

Sớm đã ở trong trạng thái bắn không thể bắn, giờ khắc này cao trào tích lũy rất lâu bên trong không phải bắn ra mà là từ trong mã mắt ồ ồ chảy ra. Tinh dịch bắn ra để lại dấu vết cực kỳ rõ ràng trên mặt kính, chỉ cần liếc mắt nhìn thấy một cái Tạ Phi vừa giận dữ vừa xấu hổ lập tức đỏ mặt.

Nằm ở trên giường được Cố Khải xoa bóp khắp toàn thân phát ra âm thanh thoả mãn, Tạ Phi đột nhiên nhớ tới ngày mai sẽ có dì giúp việc đến quét dọn vệ sinh, khắp toàn thân cậu như bị xe ép qua một lần, ngón tay cũng không cử động nổi còn Cố Khải vẫn tinh lực mười phần nhảy nhót tưng bừng, vì vậy liền bảo Cố Khải ngàn vạn lần nhớ đi lau cửa sổ và sàn nhà, rồi lại bị Cố Khải không đứng đắn vuốt ve thịt mềm bên eo cậu trêu đùa nói: " Phải nói là ông xã giúp em mới được nha ~?"

Bị từ trên giường đập xuống đất, Cố Khải rất oan ức, anh muốn khẳng định với Tạ Phi thực lực của mình, tại sao đảo mắt lại trở mặt rồi! Nhưng anh vẫn ngoan ngoãn chờ Tạ Phi mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi sau đó cầm khăn lau và nước đi lau sàn nhà.

Lau lau một hồi lại không nhận được nhớ lại những trải nghiệm khi nãy, tiểu Cố Khải ngay lập tức không nể tình mà dựng thẳng lên.

Cố Khải:...

Cho tới khi Tạ Phi ở trong mộng cảm thấy cả người kỳ quái, bị tiếng rên rỉ bên cạnh đánh thức rất cục không nhận được dùng gối đập Cố Khải mấy cái đá xuống giường.

Cố Khải: Anh thật bị oan uổng mà!

Tạ Phi:... Cút!

TOÀN VĂN HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nghe-ngo>